

Pentru îndeplinirea și depășirea planului de achiziții

În întreaga țară, cooperativele de consum desfășoară cu intensitate munca pentru îndeplinirea și depășirea planului de achiziții, în special la grâu, porumb, cartofi, ceapă, fasole etc., pentru a contribui într-o măsură tot mai mare la aprovizionarea de iarnă a populației muncitoare de la orașe.

Cooperatiile de consum, îndrumate și sprijinite de partid și guvern, a obținut unele rezultate bune în munca de achiziții și contractări, în intensificarea schimbului între oraș și sat.

Într-o serie de regiuni și raioane, unde munca pentru îndeplinirea planului de achiziții a fost bine organizată și unde organizațiile de partid de la sate au desfășurat o temeinică muncă politică în rândul producătorilor agricoli, au lămurit avantajele valorificării surplusului de produse prin cooperative, planul de achiziții pe trimestrul III a fost îndeplinit și depășit cu mult la unele produse. Așa, de pildă, Uniunea raională Săcueni, regiunea Oradea, a îndeplinit și depășit, până la data de 20 octombrie, planul anual la porumb, cartofi și floarea-soarelui. Multe cooperative, printre care cele din comunele Lovrin, Periam și Pesac din raionul Sinciclovul Mare, Simbăta de Sus și Voila, din raionul Făgăraș, Cotu Văii, Cobadin și Darabani, din raionul Negru Vodă, și multe sute de alte cooperative de consum din întreaga țară și-au îndeplinit și depășit surubul de achiziții la o serie de produse.

Sub îndrumarea organizațiilor de bază sătești, o serie de cooperative și-au îmbunătățit simțitor metodele de muncă folosite pentru îndeplinirea planului. La cooperativa Voila din raionul Făgăraș, regiunea Stalin, de pildă, consiliul de conducere, în întregime lui, se preocupă de îndeplinirea planului de achiziții. În afară de faptul că se ține o strânsă legătură cu masa membrilor cooperatori, prin adunări obișnuite și prin adunări cu imputernicirii membrilor cooperatori, consiliul de conducere acordă o mare atenție muncii de lămurire de la om la om. Cu sprijinul comitetului executiv al sfatului popular au fost formate echipe de agitari, din care fac parte cooperatori fruntași la valorificări, membri ai consiliului de conducere, gestionari și achizițori, ajutați de membri de partid și deputați, care vizitează pe producători, anunțându-le măsurile ce se găsesc în magazinele cooperative, precum și avantajele oferite de comerțul de întîmpinare, de sistemul contractărilor etc. Numeroși membri de partid au predat sute de kg. de cartofi peste cele prevăzute în contract. Exemplul lor a fost urmat de mulți țărani muncitori, printre care Aurel Farcaș, Zevedei Cătană și Virgil Gabor care, valorificându-și produsele prin cooperativă, și-au cumpărat diferite materiale de construcții și alte mărfuri.

Trebuie subliniat însă că față de posibilitățile mari de achiziții pe care le oferă recolta bună din acest an, realizările obținute pe primele decade ale trimestrului al IV-lea sînt departe de a fi satisfăcătoare. Organele de conducere ale cooperativei, începînd de la cooperativa sătească și pînă la Centrocop, trebuie să țină seama că anul acesta am avut o recoltă de porumb deosebit de bună în aproape toate regiunile țării, că mai există cantități importante de grâu rămase din recolta anului trecut și că în aproape toate regiunile mari producătoare de cartofi, recolta a fost satisfăcătoare. În aceste condiții, rămînerea în urmă a planului de achiziții în unele regiuni ca Oradea, Craiova poate să treacă să fie repede lichidată.

Deși în unele regiuni cum sînt, de pildă, Iași, Galați, Ploiești, s-au obținut în primele decade ale trimestrului în curs rezultate mai bune, ritmul de achiziții e încă nesatisfăcător, ținînd seama și de faptul că este necesar ca majoritatea acestor produse — în special cartofi, ceapă, rădăcinoasele — să fie achiziționate și transportate spre orașe și centre industriale încă înainte de venirea înghețului. De aceea, se impune ca ritmul de achiziții să fie realizat în cea mai mare parte încă în cursul acestei luni.

Într-o serie de raioane din regiunea Craiova, ca de altfel și în unele raioane din regiunile Oradea și Birlad, nu s-au luat din timp măsuri pentru organizarea muncii de achiziții, nu a fost completat aparatul de achiziții și nu au fost folosiți achizițori sezonieri.

Este un fapt pozitiv că comitetul executiv al Centrocop-ului a trimis în regiuni o serie de imputerniciri pentru îndrumarea, controlarea și sprijinirea muncii de achiziții. Mulți dintre aceștia muncesc cu trageră de inimă și munca lor stăruitoare a dat roade. Unii dintre acești imputerniciri însă au exercitat un control superficial, nu au dat un sprijin real

în munca pentru realizarea planului de achiziții. Așa, de pildă, tov. Alexandru Tăcoi la Baia Mare și alții nu controlează și nu îndrumă cum trebuie munca uniunilor regionale pe care au datoria să le ajute în muncă și nu trag la răspundere organele regionale și raionale care dau dovadă de delăsare față de sarcinile ce le stau în față. Centrocop-ul are datoria să ia măsurile necesare pentru îmbunătățirea metodelor de muncă ale celor trimiși pe teren, astfel ca aceștia să dea un sprijin calificat organelor cooperative.

În fața organelor de partid, de stat și cooperative din întreaga țară stă sarcina de mare răspundere de a intensifica munca politică în rândul producătorilor agricoli pentru valorificarea surplusului lor de produse prin cooperative, de a ridică nivelul activității organizatorice în acest domeniu, astfel ca planul de achiziții să fie îndeplinit și depășit. Trebuie combătută cu toată tăria atitudinea unor achizițori care subapreciază sarcinile cooperativei, care așteaptă ca planul să se îndeplinească de la sine. Achizițorul — care are un mare rol politic și economic — trebuie să fie primul care să popularizeze în rândul producătorilor agricoli măsurile industriale pe care aceștia le pot cumpăra la cooperativă, să le arate avantajele valorificării produselor și să-i îndemne să se folosească de aceste avantaje.

Un rol de seamă în îndeplinirea și depășirea planului de achiziții, mai cu seamă la porumb și grâu, are folosirea cu precizie a comerțului de întîmpinare. Este de necesar ca conducerea Ministerelor Industriei Ușoare, Industriei Materialelor de Construcții, Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini și ale altor ministere, care au sarcini de a livra mărfuri industriale pentru comerțul de întîmpinare, să privească cu toată răspunderea îndeplinirea conștiințoasă a acestor sarcini și să ia măsuri pentru livrarea integrală și la termen a mărfurilor contractate. În același timp, este necesar ca organele de conducere ale Centrocop-ului, ale uniunilor regionale și raionale să lichideze lipsurile în ceea ce privește planificarea și repartizarea mărfurilor pe unități și să asigure ca întreg sortimentul prevăzut la comerțul de întîmpinare să se găsească în magazinele cooperative. Este de neîngăduit ca mărfurile din comerțul de întîmpinare să stea îngrămădite în depozitele uniunilor regionale și să lipsescă din magazinele cooperative, așa cum s-a întîmplat în unele unități la Uniunea raională Răcari.

Consiliile de conducere ale cooperativei au datoria să facă periodic dări de seamă în fața membrilor cooperatori, să le arate realizările și lipsurile din munca cooperativei în toate ramurile de activitate, să-i mobilizeze pentru îndeplinirea sarcinilor cooperativei și a realiza planul de achiziții și contractări.

O atenție deosebită trebuie acordată transportării imediate a produselor achiziționate la bazele de recepție, îndeosebi a stocurilor mari de grâu, porumb și floarea-soarelui existente la unele cooperative. Uniunile regionale și raionale, cit și conducerea cooperativei sătești, sprijinite de comitetele executive ale sfatului popular, trebuie să dea o mare importanță organizării transportului cu tracțiune animală, precum și folosirii raionale a parcului de autocamioane existent, astfel ca mai cu seamă produsele destinate aprovizionării de iarnă a populației să ajungă neîntîrziat în piețele orașelor.

Paralel cu achizițiile de cereale, organele cooperative și sfaturile populare trebuie să ducă o luptă hotărâtă pentru prelucrarea întregii cantități de produse contractate și pentru recuperarea, pînă la ultimul leu, a avansurilor acordate producătorilor. Membrii de partid, deputații sfatului popular și salariații cooperativei au datoria să fie exemplu pentru ceilalți țărani muncitori în îndeplinirea conștiințoasă a obligațiilor contractuale, ca și în valorificarea produselor prin cooperative.

Munca politică desfășurată de comitetele de partid regionale, raionale și de către organizațiile de bază sătești trebuie îndreptată alături de lămurirea producătorilor asupra avantajelor valorificării produselor prin cooperative, cit și spre întărirea controlului de partid asupra organelor cooperative.

Lucrătorii din cooperative! Desfășurați o muncă susținută pentru îndeplinirea și depășirea planului de achiziții!

Țărani muncitori cu gospodării individuale, întovărășiți și colectivizăți! Valorificați surplusul vostru de produse prin cooperative în propriul vostru interes, în interesul dezvoltării întregii economii naționale, al întăririi alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii de la orașe și sat!

Toate forțele pentru îndeplinirea planului de colectări și achiziții!

Fruntaș la valorificarea produselor prin cooperativă

RĂCARI (coresp. „Scinteii”). — În comuna Slobozia-Moara nu e om care să nu-ți spună despre Gheorghe Neagu că e țărăn harnic, cumpănit în vorbă și hotărît la faptă. Gheorghe Neagu n-are decît 4 pogoane de pământ, dar scoate de pe ele aproape tot atâtea produse cit obțin alții de pe 6 pogoane. Numai de pe 17 prăjini (0,35 ari) el a scos în acest an mai mult de 10.000 kg. de varză.

De prețuit la tov. Neagu este chibzuiala cu care gospodărește totul. În acest an, bunăoară, și-a valorificat tot surplusul de produse prin cooperativă. Și ciștișul său a fost mult mai mare decît ciștișurile obținute de ceilalți țărani, care au pierdut zile de-a rîndul, plecînd la oraș să-și desfășoare produsele. Pentru cele 9.400 kg. de varză pe care le-a dus, cu citua timp în urmă, la cooperativă din comună, el a primit nu mai puțin de 4.700 lei. Ciștișuri însemnate i-au adus și cele aproape 3.000 kg. de cartofi timpurii, porumbul, laptele și toate celelalte produse pe care le-a vîndut cooperativei, la preț de achiziții și contractări.

„Eu sînt mai ciștișat decît voi, — spune el vecinilor săi. Din cei aproape 10.000 de lei, pe care i-am primit pentru produsele pe care le-am dus cooperativei, în afară de faptul că mi-am pus deoparte atît cit am nevoie pentru cheltuiala întregului an, mi-am plătit în întregime impozitul și am cumpărat 5 perechi de sandale pentru copii, 5.500 kg. fire de bumbac, 5 kg. de zahăr, 20 metri de finet, 20 metri pînză pentru calcăfuri, haine pentru copii și altele. Timpul pe care l-am ciștișat nefăcînd drumurile pînă la oraș și muncind pămîntul îmi va aduce un spor de produse și un ciștiș mai mare la anul. Iată de ce eu îmi voi vînda mai departe produsele la cooperativă din comună.”

Au îndeplinit planul de colectare la toate produsele

DOROHOI (red. ziarului „Lupta noastră”). — Pînă în ziua de 17 noiembrie, în comuna Brăești din raionul Dorohoi, regiunea Suceava, planul de colectare la produsele agricole vegetale și animale a fost îndeplinit în întregime.

Primele sate care au îndeplinit planul de colectări au fost Popeni, Priești și Busuiceni-Popii. Frunțașii la colectare au fost popularizați prin panouri de onoare. De asemenea, în dreptul caselor frunțașilor la colectare au fost expuse tablouri de frunțași. Printre frunțași se află comunistul Gheorghe Păduraru din Priești, țărani muncitori Mihai Pintilie, P. Moldovan, Nicolae Crețeanu din Popeni și alți țărani muncitori.

BRĂILA (coresp. „Scinteii”). — „Am strîns recoltă bune căci ne-a ajutat statul. Acum avem datoria să ne îndeplinim și noi obligațiile, să ne predăm la timp cotele”. Deputatul Constantin Zamfir, Ion Bălan și alții treceau pe ulițe și îndemneau oamenii să nu rămînă în urmă cu predarea cotelor.

La data de 1 noiembrie, planul de colectări la toate produsele animale și vegetale a fost îndeplinit în întreg satul Petreoi, devenit frunțaș pe raion.

Prof. N. Giosan — Arăturile adinci — un mijloc important pentru sporirea producției agricole. (pag. 2-a).

J. Perahim — Un pictor progresist italian prezentat publicului nostru. (pag. 2-a).

CRONICA CINEMATOGRAFICĂ: Gh. Turcu — „Ordinul Anna”. (pag. 2-a).

L. Lupan — Noi cercetări și experimente în domeniul protecției muncii. (pag. 2-a).

VIATA DE PARTID: E. Szabo — Să fim seama de dorința comunistilor la încadrarea în învățămîntul de partid! (pag. 3-a).

E. Nicolaev — Fabrica de conserve „Dunărea” trebuie să recupereze rămînerea în urmă. (pag. 3-a).

Note de călătorie din R. P. Chineză: V. Em. Galan — Fușun — mina însoțită. (pag. 3-a).

Să înceteze sălbatică teroarea din Iran! (pag. 4-a).

În Franța crește lupta împotriva reînvierii Wehrmachtului. Corespondența de la redacția ziarului „L'Humanité”. (pag. 3-a).

Deschiderea sesiunii Consiliului Mondial al Păcii. (pag. 4-a).

Răspunsul guvernului R. P. Bulgaria la nota guvernului sovietic. (pag. 4-a).

Raportul prezentat de Walter Ulbricht la plenara C. C. al P. S. U. G. (pag. 4-a).

Organele de partid din întreaga țară, membrii de partid, agitatorii și-au intensificat munca politică în rîndul țărănilor muncitori pentru a le lămurii însemnătatea îndeplinirii conștiințoasă a obligațiilor față de stat, ca și a valorificării unor cantități cit mai mari de produse agricole prin cooperative. Munca politică s-a îmbinat strîns cu munca organizatorică desfășurată de comitetele executive ale sfaturilor populare, de organele de colectare și de cooperative, pentru a înlesni producătorilor agricoli predarea cotelor și valorificarea surplusului de produse. Zi de zi, zeci de comune și numeroase raioane raportează partidului și guvernului îndeplinirea planului de colectări și achiziții la o serie de produse. Sarcinile nu pot fi însă considerate îndeplinite decît atunci cînd la toate produsele planul va fi în întregime îndeplinit și produsele transportate, încă înainte de venirea înghețului, în orașe și centre industriale. Spre realizarea integrală a planului de colectări, spre îndeplinirea și depășirea planului de achiziții trebuie să fie îndreptate acum toate eforturile.

Regiunea Autonomă Maghiară și regiunea Stalin au realizat peste 90% din planul de colectare la principalele produse vegetale

ORAȘUL STALIN (coresp. „Scinteii”). — În Regiunea Autonomă Maghiară și în regiunea Stalin s-au obținut succese serioase în direcția îndeplinirii planului de colectări și achiziții.

Pînă în ziua de 17 noiembrie, în Regiunea Autonomă Maghiară planul de colectări a fost realizat la grâu și seară în proporție de 94,6%, la cartofi — 94,3%, la orz și ovăz — 97,6% și la porumb — 96,3%. Printre raioanele frunțașe se numără raionul St. Gheorghe, care și-a îndeplinit planul la cartofi, orz și ovăz, raionul Toplița, care și-a îndeplinit planul la cartofi și porumb, și raionul Ciuc, care și-a îndeplinit planul la grâu, seară și porumb.

În regiunea Stalin, planul de colectări

este aproape terminat la grâu și seară. Pînă la aceeași dată în regiune s-a îndeplinit 97% din planul de colectare la grâu și seară, 90% la cartofi, 88% la orz și ovăz și 73% la porumb. Colectarea celorlalte produse este de asemenea pe terminate. În regiunea Stalin, frunțașii sînt raioanele Făgăraș, Agnita și Rupea.

Concomitent cu îndeplinirea planului de colectări, în Regiunea Autonomă Maghiară și în regiunea Stalin se desfășoară o intensă muncă pentru îndeplinirea planului de achiziții. În regiunea Stalin, planul de achiziții la cartofi a fost îndeplinit în proporție de 86%, la grâu — 76%, iar la porumb — 41%. Frunțașii la achiziții este raionul Făgăraș.

Venit de peste 7.000 lei numai de pe un sfert de hectar contractat

PITEȘTI (coresp. „Scinteii”). — De curînd, țărani muncitori din comuna Verguleasa, raionul Drăgășani, ca și cei din alte comune au primit plata pentru semințele de legume contractate cu depozitul regional Pitești al I.S.A.P.V.S.

În urma livrării cantităților de semințe de legume stabilite în contract, cit și a unor cantități ce depășesc pe cele prevăzute în contract, obținute datorită lucrării în condiții bune a pămîntului, mulți producători contractanți au primit prime de producție. Țărani muncitori Ion Radu din comuna Verguleasa, care contractase suprafața de 0,25 ha, obținîndu-se să obțină de pe această suprafață 1.125 kg. arpagic, lucruind cu hărnicie pămîntul, a obținut 1.881 kg. arpagic, ceea ce însemnează 7.524 kg. arpagic la hectar. Pentru semințele livrate, el a primit suma de 6.466,30 lei. Așa cum prevede Hotărîrea guvernului, pentru sporul de recoltă obținut, el a mai primit

suma de 771,12 lei. În total, pentru arpagic recoltat de pe un sfert de hectar, țăranul muncitor Ion Radu a primit în mîna lui 7.237,42 lei.

Venituri bănești mari au obținut și țărani muncitori care au încheiat contracte pentru producerea și livrarea altor semințe de legume. Astfel, Marin Giurea din comuna Dranovăț, raionul Slatina, a contractat suprafața de un hectar pentru producerea de sămînță de castraveți de toamnă. El a realizat cu 80 kg. mai multă sămînță decît prevedea contractul. Potrivit Hotărîrii guvernului, i s-a plătit pentru cantitatea de sămînță predată, în afară de prețul de bază prevăzut în contract, și suma de 840 de lei ca primă pentru depășirea de producție. El a primit în total suma de 8.890 lei.

Numeroși producători agricoli s-au adresat depozitului regional Pitești pentru a încheia noi contracte.

Posibilități nefolosite

HUNEDOARA (coresp. „Scinteii”). — În luna octombrie, cooperativa Ulpia Traiană din comuna Sarmisegetuza, raionul Hațeg, a rămas mult în urmă cu îndeplinirea planului de achiziții. Din cantitatea de grâu și seară prevăzută în plan nu s-a achiziționat nici jumătate, iar la cartofi, din 20.000 kg., cit a fost planificat, s-au realizat doar 21 kg. Rezultate slabe s-au înregistrat și la achizițiile de porumb și floarea-soarelui, iar în ceea ce privește achizițiile de ouă, untură, nu s-a realizat nimic din ceea ce era planificat.

Cooperativa Ulpia Traiană are mai multe filiale. Dacă-l întrebăm pe președintele cooperativei cum merge treaba la filiale, cum muncesc gestio-

narii acestora etc., el nu poate să-ți răspundă. Președintele cooperativei Ulpia Traiană n-a mai fost pe la unele filiale de luni de zile. Pe de altă parte, chiar la centru, sub așază „supraveghează” a președintelui, unii lucrători ai cooperativei ca, de exemplu, Grigore Sava, își irosesc timpul cu fel de fel de lucruri ce n-au nimic comun cu desfășurarea muncii în cooperative.

Achiziții cooperative sînt folosite în multe cazuri ca curieri între cooperative și uniunea raională a cooperativei sau sînt ținuti în birouri și întocmescă fel de fel de situații. Cooperativa este slab aprovizionată cu mărfuri, inclusiv cu cele din comerțul de întîmpinare, deși

la uniunea raională se găsesc din abundență. O mare răspundere pentru această situație revine și comitetului executiv al sfatului popular comunal, care n-a discutat multe zile de zile nici măcar o singură dată felul în care se desfășoară munca la cooperativă.

Străin de munca ce se desfășoară la cooperativa Ulpia Traiană este și consiliul de conducere al Uniunii raionale a cooperativei de consum Hațeg. La cooperativa Ulpia Traiană sînt posibilități pentru ca planul de achiziții să fie îndeplinit și chiar depășit. Pentru aceasta sînt însă necesare o bună organizare a muncii, trageră de inimă și sprijin din partea conducerii uniunilor raionale și regionale.

Fruntaș la livrarea animalelor contractate

(De la trimisul nostru). — Dacă intri cumva în vorbă cu Vasile Gh. Bărbăteș din comuna Dacia, raionul Rupea, și-l întrebă despre creșterea vitelor, o să-ți spună bucuros: „Orice meserie ca să o lucrezi trebuie să o cunoști bine, dar la creșterea animalelor trebuie să ai și multă dragoste pentru animale. Cui nu i-s dragi vitelii, acela nu le poate crește. Vita trebuie să o cunoști foarte bine, așa ca doar din priviri să știi ce vrea”.

Vasile Bărbăteș e cunoscut în sat ca unul din cei mai harnici țărani muncitori și bun crescător de animale. În fiecare an el crește și vinde organizațiilor de stat animale bine îngrijite, care-i aduc venituri mari, lucru de spre care nu uită să-ți vorbească: „Încă înainte de apariția Hotărîrii guvernului cu privire la contractările de animale, aveam contract cu O.R.A.C.A. pentru creșterea și îngrijirea a doi boi, pe care i-am vîndut, bucurîndu-mă apoi de avantajele Hotărîrii.

În timp de un an de zile, de la apariția Hotărîrii, am vîndut statului, pe bază de contract, 2 boi de calitate grasă, cu o greutate de 1.370 kg., un porc de 187 kg., tot de calitate grasă, și un vitel de 180 kg. În total, am primit aproape 10.000 lei. În afară de aceasta am beneficiat de scutirea de a mai preda la colectare 526 kg. porumb, 243 kg. cartofi, 132 kg. carne de vită, 36 kg. carne de porc și 126 litri de lapte”.

Vasile Bărbăteș nu se mulțumește numai cu realizările pe care le obține el, ci îndeamnă și pe alții să-i urmeze exemplul. În comuna Dacia, un număr mare de țărani muncitori au încheiat și încheie contracte pentru creșterea și îngrijirea de animale cu unitățile de stat și cooperative, contracte pe care și le respectă cu conștiințiozitate, obținînd venituri mari.

ARAD (coresp. „Scinteii”). — Într-o serie de comune și sate din raionul Simiclovul Mare, regiunea Arad, membrii organizațiilor de bază, deputații sfaturilor populare și colecții comunale desfășoară o intensă muncă politică și organizatorică în rîndul țărănilor muncitori pentru îndeplinirea planului de colectare.

În frunte pe raion sînt țărani muncitori din comuna Lănaheim care la data de 8 noiembrie își îndeplinesc în întregime obligațiile față de stat la porumb și la floarea-soarelui. Și comunele Bulgăruș, Cenadu Mare și Periam și-au îndeplinit planul de colectare la floarea-soarelui, iar comuna Igrăș a îndeplinit planul de colectare la cartofi.

În frunte la colectări

IAȘI (coresp. „Scinteii”). — Zilele trecute, la cîmînul cultural din comuna Hirsova, raionul Vaslui, în fața țărănilor muncitori din cele 3 sate ale comunei, președintele sfatului popular comunal a anunțat că planul de colectare al comunei la grâu, porumb și floarea-soarelui a fost îndeplinit.

Acest succes se datorește muncii politice desfășurate în rîndurile țărănilor muncitori de către agitatori și organizații de bază și de deputații comunali, care au fost totodată exemplu în îndeplinirea obligațiilor față de stat.

LAUREAȚI AI PREMIULUI DE STAT AL R. P. R.

G. STORIN
actor al Teatrului Național „I. L. Caragiale” din București. Premiul i-a fost acordat pentru întreaga sa activitate artistică.

ION POPESCU ZELETTIN
dr. ing. silvic
Premiul a fost acordat colecțivului din care face parte pentru lucrarea „Tabele generale de cubaj și de descreșterea a fusului arborilor”.

VIORICA ANTON
inginer
Premiul a fost acordat colecțivului din care face parte pentru contribuția dată la realizarea laboratorului de mașini hidraulice de la Institutul Politehnic Timișoara.

ERIC MAJTÉNYI
poet
Premiul i-a fost acordat pentru volumul de poezii „Orsége” (De strajă).

MÎNDRU KATZ
pianist, solist al Filarmonicii de Stat din București. Premiul i-a fost acordat pentru interpretarea concertelor pentru pian și orchestră de Cealikovski și Chopin și a Sutei pentru pian de George Enescu.

O producție sporită de țesături

BACĂU (coresp. „Scinteii”). — La fabrica textilă „Proletarul” din orașul Bacău, colecțivul de muncitori și tehnicieni a intensificat întrecerea socialistă pentru îndeplinirea planului anual de producție înainte de termen. Folosirea metodelor înaintate de lucru de către majoritatea muncitorilor a scos la iveală, în ultimul timp, noi frunțași ai întrecerii. Țesătoarea Aurica Matei, torcătoarea Maria Pintilie, repansătoarea Maria Iordăheșcu și multe altele obțin acum depășiri importante ale sarcinilor de plan, dînd în același timp produse de calitate superioară. Torcătoarea Maria Pintilie, care pînă nu de mult abia reușea să-și realizeze sarcinile de producție, folosind metoda sovietică Ciutkih și aplicînd iniția-

tiva filatoarei Antoaneta Alexovici, dă acum zilnic cite 600 sculuri de lîină peste sarcinile de plan, îmbunătățind totodată calitatea firelor cu 1,6% față de normativ.

Luptînd pentru a folosi mai bine mașinile la care lucrează, muncătoarele Elena Balint, Elisabeta Ferencz, Maria Vătmănu și altele dau acum zilnic în plus cite 5-9 metri țesături de bună calitate.

În ultimul timp, țesătistii din Bacău au produs 7 modele noi de ștofe de damă și două modele noi de țesături pentru costume bărbătești. În perioada de la 1 la 12 noiembrie, țesătistii de la „Proletarul” au produs 2.748 metri pătrați țesături finite de lîină peste sarcina planificată, precum și 17.320 sculuri lîină.

Arăturile adinci — un mijloc important pentru sporirea producției agricole

Prof. N. GIOSAN

Locuțitor al ministerului Agriculturii și Silviculturii

Una din cele mai importante lucrări agricole care se execută acum în vederea sporirii producției agricole în anul viitor este arătura adincă de toamnă.

Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al partidului prevede că, începând din toamna anului 1954, trebuie să se asigure îndeplinirea completă de către S.M.T., gospodăriilor agricole de stat, gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole a planului arăturilor adinci de toamnă. În toamna acestui an este necesar să se execute arături adinci pe o suprafață mult mai mare decât în anii trecuți, adică pe o suprafață de peste 4.500.000 hectare. Iată de ce în toamna acestui an arăturile adinci capătă o importanță practică deosebită.

Arătura adincă de toamnă este una dintre lucrările agricole prevăzute de agrominim ca obligatorie pentru toate gospodăriile agricole de orice fel. Folosirea arăturilor adinci de toamnă sînt foarte mari, fapt confirmat de cercetările oamenilor de știință și de experiența fruntașilor din agricultură. Știința agrotehnică sovietică ne învață că rezervele de apă din pămînt se măresc datorită precipitațiilor din toamnă, iarnă și primăvară. Pătrunderea umezelii și reținerii ei în pămînt se fac mult mai ușor cînd se execută arături adinci de toamnă. Cercetările efectuate de oamenii de știință sovietici de la Institutul agricol din Saratov au dovedit că temperaturile pe care s-au executat arăturile de toamnă au în primăvară 45—50 vase goane mai multă apă la hectar decât acelea care au fost arate în primăvară.

În ce constă importanța arăturii adinci de toamnă? În primul rînd arătura de toamnă afinează pămîntul, îi ajută să înmagazineze apa ploilor și apa rezultată din topirea zăpezilor. Dacă nu se face această lucrare, pămîntul se îndesă și rămîne expus razelor solare. Ca urmare, în stratul de deasupra al pămîntului se produc crăpături prin care rezervele de apă se pierd cu ușurință. Într-un teren nearat, apa provenită din ploii pătrunde foarte greu, se scurge la suprafață, producînd eroziunea solului sau bălăstie și apoi se pierde prin evaporare.

Arătura adincă de toamnă, lăsată iarnă sub acțiunea înghețului și dezghețului, face ca pămîntul să se mărunțească și să se afineze. Pe terenurile arate adincă de toamnă, brazdele împiedică spulberarea zăpezii, iar pămîntul poate imbușca așași o cantitate mai mare de apă.

Este un fapt verificat de practica agricolă că semănăturile de primăvară, făcute în teren arat adincă de toamnă, rezistă bine la secetele care țin un timp mai îndelungat.

Arătura adincă de toamnă este și un important mijloc de luptă împotriva buruienilor. Îngroapate sub brazdă, buruienile sînt înăbușite și supuse putrezirii. În acest fel, buruienile care se rădăcinesc din rădăcinile slăbesc mult, iar semințele de buruieni anuale, care încolțesc după arătura, pier odată cu venirea gerului.

Prin executarea la timp a arăturilor adinci de toamnă, numărul buruienilor se reduce cu 40—50%. Totodată, pier o parte din insectele și din soarecii care vatămă recolta și răspîndesc diferite boli. Prin lucrarea pămîntului cu plugul an de an, la aceeași adîncime, se formează un strat de pămînt bălăstirit numit bălăstura plugului, adică partea întărită a fundului brazdei prin care rădăcinile plantelor nu pot pătrunde decât cu mare greutate. Tînd seamă de acest lucru, agrominimul stabilește că arătura nu trebuie făcută în fiecare an la aceeași adîncime; adîncimea ei trebuie să varieze de la un an la altul între 20 și 29 cm, pentru a se distruge astfel bălăstura plugului.

Adîncimea arăturii de toamnă variază, ținînd seamă de felul culturilor pentru care se face arătura; pentru cereale de primăvară 20—22 cm., pentru prășitoare, orez, cîneapă 20—25 cm., iar pentru bumbac, sfeclă, cartofi peste 25 cm.

Agrominimul recomandă ca arătura adincă să se facă cu pluguri cu antetruptă, care răstoarnă stratul de la suprafață fărîmit și îmbrunat de circa 10 cm. pe fundul brazdei și apoi îl acoperă cu un strat de cel puțin 10 cm. de pămînt odihnit și măzărnat, scos din adîncime.

În acest fel, iarba, buruienile și toată materia organică de la suprafață sînt introduse în fundul brazdei unde, fiind aer puțin, se descompun treptat, dînd ceea ce se numește humus, partea neagră a pămîntului, bogată în substanțe hrănitoare.

În lipsa plugului cu antetruptă se pot folosi și plugurile obișnuite, însă în așa fel ca brazda să fie răsturnată cît mai bine. Executarea arăturilor adinci de toamnă este un mijloc sigur pentru sporirea producției la hectar. S-a constatat în mod științific că în urma acestei lucrări se asigură un spor de recoltă de 20% și chiar 100% dacă și celelalte lucrări agrotehnice sînt executate în bune condiții.

În cîmpurile de experiență ale I.C.A.R.ului arătura adincă de toamnă a adus un spor de circa 250 kg. grâu la hectar, iar cînd a fost precedată de dezmirzișuri a ridicat producția cu peste 500 kg. grâu la hectar. Odată cu sporul de producție se obține și o calitate mai bună a producției.

Prin executarea arăturilor adinci de toamnă, țărani muncitori cu gospodării individuale, membrii gospodăriilor colective și ai întovărășirilor agricole au obținut rezultate foarte bune în lupta lor pentru creșterea producției la hectar. De exemplu, gospodăria colectivă din comuna Lenauheim, regiunea Timișoara, a obținut o producție de 426 kg. porumb la ha, pe o suprafață de 426 ha. Aceasta se datorește în bună măsură faptului că membrii gospodăriei colective au făcut arături de toamnă, respectînd apoi și celelalte reguli agrotehnice.

Colectivii din satul Valda, regiunea Oradea, au obținut 5.500 kg. porumb la hectar. Gospodăria agricolă colectivă din Semlac, regiunea Arad, a obținut o producție medie de sfeclă de zahăr de 35.000 kg. la hectar.

Pentru ce sporurile de recoltă obținute prin executarea arăturii adinci de toamnă sînt fie mai mari este necesar ca odată cu aceasta să se îngrase pămîntul cu îngrășăminte organice și chimice. Trebuie să se folosească în primul rînd îngrășăminte naturale și apoi cele chimice. Bălăsturgul este cel mai complet îngrășămant. El trebuie introdus în pămînt odată cu arătura. Gnoului se poate aplica pe orice fel de sol și priede tuturor plantelor. Cantitățile de bălegar ce se dau depind de natura solului și variază de la 20.000 la 30.000 kg. la hectar. La stațiunea experimentală din Suceava, cantitatea de 20.000 kg./ha. bălegar a sporit recolta de cartofi cu 3993 kg./ha., adică cu 36,5%. Sporurile de recoltă cresc mult dacă odată cu bălegarul se folosesc și alte îngrășăminte, ca superfosfatul și sarea potasică.

În unele regiuni, printre care Constanța, București, Craiova etc., se aruncă mari cantități de bălegar de grajd în rîpe sau pe giră. Aceasta constituie o mare pierdere de produse dacă ținem seama de sporurile mari de recoltă pe care le-ar putea aduce folosirea bălegarului. Mulți țărani muncitori cred că bălegarul de grajd arde plantele. Este o părere cu totul greșită. Numai bălegarul neputrezit și păios, îngropat sub brazdă primăvară înainte de semănat, provoacă arderea și ofilirea plantelor, deoarece el doștește în pămînt și produce căldură toamnei în perioada lăunilor călduroase de vară. De aceea se impune ca o necesitate de prim ordin folosirea bălegarului de grajd odată cu arătura adincă de toamnă. În timpul iernii, pînă în primăvară, cînd va fi timpul semănăturii, gnoului va putea să despoască bine și plantele vor avea îngrășăminte din belșug.

În perioada destul de îndelungată de la efectuarea arăturii adinci de toamnă și aplicarea îngrășămintelor și pînă în primăvară la însămînțare trebuie luată o serie de măsuri pentru buna întreținere a arăturilor adinci de toamnă. Dacă toamna se prelungește, buruienile trebuie distru-

truse cu extirpatorul cu labă de gîscă ori de cite ori este nevoie, fără a se grăbi. Arătura adincă de toamnă făcută sîrziu trebuie lăsată în brazdă crudă, negrăpată peste iarnă. Trebuie să avem grijă să nu lășăm animalele să bătorească arătura, iar în timpul iernii să organizăm parazăpezi pentru reținerea zăpezii. Parazăpezele se pot face din nuiele, din bețe de floarea soarelui sau din coceni de porumb, din ramuri de copaci etc., înfipte în pămînt sau așezate în grămezi; de-a curmezișul vîntului.

La stațiunea experimentală agricolă din Mărculești, regiunea Constanța, parazăpezele au sporit rezerva de apă din sol cu 4—15% și astfel recolta, a crescut cu 42% la mazăre și cu 63—88% la grîul de primăvară.

Executarea arăturilor de toamnă are o importanță deosebită și pentru faptul că ușurează muncile agricole de primăvară. Dacă s-a făcut arătura adincă de toamnă, însămînțarea în mașini, zăpezii se poate face mai repede și mai bine.

Numeroase gospodării colective și gospodării de stat au terminat arăturile adinci de toamnă.

În raionul Corabia, regiunea Craiova, s-a îndeplinit în întregime planul arăturilor adinci de toamnă. În regiunile Autonomă Maghiară și Hunedoara s-a executat pînă în prezent peste 71% din planul arăturilor adinci.

Executarea arăturilor adinci de toamnă nu este privită cu destul simț de răspundere în toate regiunile și raioanele. În regiunea Galați s-a arat numai 12,5% din suprafața planificată, iar în regiunile Birlad și Constanța abia 16%. Cum se explică aceasta? Situația de pe teren dovedește că comitetele executive ale stațiilor populare din aceste regiuni nu l-au îndrumat pe țărani să facă arături de toamnă. Foarte greșit procedează sfaturile populare care nu se preocupă de îndeplinirea planului la arăturile de toamnă. Cum se va putea comite seceta, cum va spori producția la hectar dacă nu se face această importantă lucrare?

Fiecare zi prielnică trebuie folosită acum din plin pentru executarea arăturilor adinci de toamnă.

Inginerii și tehnicienii agronomi trebuie să se afle permanent în mijlocul țărănilor muncitori, să le explice folosirea arăturilor adinci de toamnă, să le arate că aceste folosește și cum să le facă mai ușor și cit arăturile se fac mai din vreme.

Succesul arăturilor adinci de toamnă depinde în mare măsură de stațiunile de mașini și tractoare. Conducerea multor S.M.T.-uri și-au mobilizat forțele pentru efectuarea arăturilor adinci de toamnă. În executarea arăturilor adinci de toamnă sînt frunțate S.M.T.-urile din Regiunea Autonomă Maghiară, care și-au realizat sarcinile de plan la această lucrare în proporție de 72%. S.M.T.-urile din regiunea Arad și-au realizat planul în proporție de 65%.

Sînt însă S.M.T.-uri care desconsideră această importantă măsură agrotehnică. Conducerea stațiunilor de mașini și tractoare trebuie să ia măsuri pentru funcționarea neîntreruptă a tractoarelor, prin folosirea metodei sovietice a graficului orar, astfel ca fiecare brigadă, fiecare tractorist să lucreze din plin pentru realizarea calitativă și cantitativă a contractelor încheiate pe ogorele întovărășirilor agricole și ale gospodăriilor colective precum și ale gospodăriilor individuale.

În raioanele în care pînă la căderea înghețului nu s-au executat arăturile adinci, este bine să se stăruie pentru executarea lor chiar și după îngheț sau căderea zăpezii, folosind momentele prielnice care vor urma înghețului și zăpezii. Deși arăturile făcute în aceste condiții n-au calitatea celor făcute de timpuriu — septembrie, octombrie — ele sînt totuși foarte folositoare și asigură sporul însemnat de producție față de lucrurile rămase nearete și pe care urmează să le lucrăm numai în primăvară.

Să folosim fiecare zi pentru terminarea cu mai grabnică a arăturilor adinci de toamnă!

Pămînturi redete agriculturii

BACĂU (coresp. „Scinței”). Organizațiile de partid și sfaturile populare din regiunea Bacău desfășoară o intensă muncă politică la sate pentru a aplica încă din această toamnă unele prevederi ale proiectului Directivelor Congresului al II-lea al partidului privind mărirea suprafețelor arabile. La gospodăria agricolă de stat Zănești, raionul Buhuși, cu sprijinul inginerului agronom Valentin Marinescu, brigada I-a de tractoriști, condusă de tov. George Butucă, a destelenit, în numai cîteva zile, 108 ha., din care 30 ha. au și fost însămînțate cu grâu.

În numeroase comune din raioanele Piatra Neamț, Bacău, Moinești, Buhuși, țărani muncitori membri de partid sînt în fruntea acțiunii de destelenire a terenurilor.

Noi cercetări și experiențe în domeniul protecției muncii

Institutul de cercetări științifice pentru protecția muncii, înființat în urmă cu 3 ani după modelul Institutelor sovietice de protecție a muncii, aduce o contribuție importantă în acțiunea de prevenire a accidentelor de muncă din întreprinderi și de apărare a sănătății muncitorilor.

O problemă importantă de care s-a ocupat în acest an colectivul secției de tehnica securității din institut a fost combaterea zgomotului din atelierele de cazanerie, fabrici de cuie etc. În acest scop s-a confecționat un dispozitiv numit antison, care apără pe muncitorii de acțiunea dăunătoare a zgomotului. Acest sistem se experimentează în prezent la fabrica „Metalobraz” și la „Atelierele Grivița Rosie”. În cursul verii, o brigadă de ingineri și tehnicieni din cadrul acestei secții s-a deplasat la mina Lupeni pentru a studia problema îmbunătățirii prizelor de pămînt ale utilajului electric din mină, în vederea evitării accidentelor prin electrocutare. S-au propus unele metode tehnice care se experimentează acum cu succes la Lupeni. E vorba de introducerea unor noi sisteme de prize de pămînt. Tot în această secție s-a mai realizat un dispozitiv prototip, prevăzută cu o celulă fotoelectrică, care are ca scop evitarea accidentelor la prese.

fectă prea puternic lumina, provocînd oboseala ochilor. Totodată, acest sistem de iluminat nu face posibilă efectuarea lucrului de noapte în bune condiții, nepunîndu-se observa defectele pieselor lucrate. De aceea, de multe ori ziua se refac piesele lucrate noaptea. Pe baza cercetărilor întreprinse de institut s-a experimentat un sistem de iluminat fluorescent, care va fi aplicat în curînd. În acest fel, datorită alegerii juste a compoziției spectrale a lămpilor, se poate reda aspectul luminii de zi, care nu mai provoacă oboseala ochilor și permite totodată muncitorilor să dea piese de bună calitate.

Și la fabrica de rulmenți a uzinelor „Stegul Rosu”-Orașul Stalin, în urma propunerilor Institutului, s-a introdus iluminatul fluorescent, care ușurează lucrul muncitorilor de la sortarea bilor și roților, îmbunătățind calitativ controlul rulmenților.

În cadrul secției de igienă a muncii, medicii igienisți se ocupă cu studiul fiziologic al lucrărilor tehnice de protecție a muncii, așa încît aceste lucrări să nu dăuneze sănătății muncitorilor. Pe baza indicațiilor medicale se întocmește și echipamentul de protecție. În prezent se experimentează un nou prototip pentru un costum de protecție împotriva radiațiilor calorice.

Pentru ridicarea calificării inspectorilor tehnici de protecție a muncii din cadrul comitetelor centrale ale sindicatelor și al consiliilor sindicale regionale, institutul organizează, în tot timpul anului, școli speciale de 3 luni. Aci, inspectorii capătă cunoștințe avansate în problemele protecției muncii în vederea exercitării unui control calificat în întreprinderi. De asemenea, se organizează periodic școli de perfecționare a ingine-

rilor care se ocupă cu tehnica securității muncii în întreprinderile mari.

Duș de aer mobil și perdele de aer cald

În secția ventilației a Institutului se studiază în prezent noi posibilități de perfecționare a ventilației, de asigurare a schimbului de aer în întreprinderi. Nu de mult s-a realizat, după tipul dusului sovietic „Landa”, un duș de aer mobil, care se va folosi în lucrurile de muncă cu temperaturi înalte.

Secția de ventilație se preocupă de asemenea de îmbunătățirea condițiilor de muncă în halele cu uși mari care trebuie să rămîină deschise și în timpul iernii. Această problemă a fost studiată îndeaproape; s-a emis ideea creării unor perdele de aer cald care să împiedice intrarea în hale a curenților de aer rece din afară. La uzinele „23 August” din Capitală și la început montarea, în ușa atelierului „forjii tineretului”, a unor conducte de aer cald de forme speciale, așezate pe laturile verticale ale ușii. Odată pusă în funcție această instalație, se creează în dreptul ușii perdele de aer cald, care se opune intrării aerului rece de afară.

Studiind condițiile de muncă ale muncitorilor turnători, colectivul secției ventilației a început experimentarea unei metode noi de prevenire a răspîndirii silicozelor printre muncitorii sablori. Metoda prevede construirea unei cabine montate pe locul unde se produce operațiunea de sablaj. Muncitorul își introduce numai mințile în cabina în care efectuează operația, supraveghînd totul cu ajutorul unui vizor. În felul acesta, el este ferit de emanările de praf produse în timpul sablajului la turnătorii.

L. LUPAN

SCRISORI CATRE „SCINTEIA”

Calitatea chibriturilor să fie îmbunătățită!

De cîteva vreme, tovarășii mei de muncă din stația Sinaia, acari, frînari, insotitorii de vagoane, mi se plîng de necazul ce-l au cu chibriturile, pînă reușesc să aprîndă. Noaptea, lampa sau felinarul.

I-am înțeles, pentru că folosesc și eu în gospodărie, aite chibriturile fabricate în București, cit și cele fabricate în Timișoara. Într-adevăr, în ultimul timp, cutiile cumpărate conțin numeroase rebuturi.

Deosebi, ca să ajungi să aprinzi un bețigor, trebuie să consumi aproape jumătate din cutie. Arunci bețele, unul cite unul, ba pentru că lemnul este subred și s-a frînt, ba pentru că la capete nu găsești semn de fosfor. Unele bețe au atît de puțin fosfor, încît nu-i deajuns ca să ia foc.

Proasta calitate a chibriturilor, îndeosebi a celor fabricate la Timișoara, a făcut să crească neobișnuit de mult și consumul lor. Pentru aceluși nevoit gospodărești pe care le împlinim, în urmă cu cîteva luni, cu o singură cutie de chibrituri, astăzi sînt nevoit să cumpăr două, trei cutii.

Socotesc că nu există nici un motiv care să justifice o asemenea situație. Este pe deplin îndreptățită cererea consumatorilor ca, neîntîrziat, calitatea chibriturilor să fie simțitor îmbunătățită.

ANDREI PANDELICA
corespondent voluntar

Nota redacției. Asemenea scrisori ne-au sosit în ultima vreme și de la alți cetățeni. Tovarășii Elena Catană din Făgăraș, cititorii din Sibiu, București și Iași arată în scrisorile lor greutăți întâmpinate din cauza proastei calități a chibriturilor, precum și lipsurile care există în aprovizionarea orașului lor și a unor comune cu acest produs de strictă necesitate.

Ministerul Industriei Lemnului, Hîrtiei și Celulozei, de care depind fabricile de chibrituri, are datoria să dea importanța cuvenită cererii consumatorilor și să ia măsuri practice, care să ducă neîntîrziat la înlăturarea lipsurilor semnalate.

Spectacolele Teatrului „Tăndărică”

Teatrul de marionete „Tăndărică” din București a prezentat săptămîna trecută în premieră piesa „Băiatul și vîntul” de N. Trandafilova, piesă inspirată după un basm din folclorul bulgar. Noua piesă a fost primită cu căldură de micii spectatori.

În prezent, teatrul pregătește piesa „Frații Liu”, inspirată după un basm chinez. Premiera acestei piese va avea loc în luna decembrie. Teatrul va prezenta, în colaborare cu Palatul Pionierilor, cite 2 spectacole pe săptămîna și în sala de teatru a Palatului Pionierilor.

Colectivul teatrului intenționează să organizeze o serie de spectacole în gospodăriile colective din raionul Giurgiu și să sprijine cu acest prilej colectivul de amatori păpușari de la cîminul cultural din Giurgiu.

Construcția unei băi populare la Tg. Mureș

Acum cîteva zile, un grup de muncitori a început să traseze în parcul „23 August” din Tg. Mureș locul unde se va înălța baia populară termală. Noua clădire va cuprinde instalații producătoare de aburi, vestibul, hol, vestiare, compartimente cu dușuri, o sală pentru consultații medicale, sală pentru băi de aburi, o sală cu aer cald, sală pentru masaj și odihnă, bufet, spălătorie, uscătorie, frizerie și altele.

Baia va deservi o sută de persoane pe oră și va folosi drept combustibil gazul metan.

Pentru construcții și instalații a fost alocată suma de 2.685.000 lei. În prezent se lucrează la fundații.

(Agerpres)

Un pictor progresist italian prezentat publicului nostru

Renato Guttuso este unul dintre cei mai activi pictori progresiști ai Italiei de astăzi. Operele lui din ultimul deceniu con-

de J. PERAHIM
secretar al Uniunii Artiștilor Plastici din R.P.R.

adinea preocupare a lui Guttuso pentru viața grea a țărănilor italieni. Tabloul reprezintă familia familiei de țărani, por-

sistul, în marea lor majoritate, un puternic manifest al luptei pentru libertate și pace a poporului italian. Artă pusă în slujba celor mai arzătoare năzuințe ale poporului său, opera lui Guttuso este larg cunoscută și apreciată de masele populare italiene; multe din operele sale sînt cunoscute și peste hotarele Italiei. După expoziții organizate în alte țări, o bună parte a operelor lui Guttuso au fost expuse și la București, în sala de expoziție a Facultății de Arhitectură, bucurîndu-se de mare succes în rândurile publicului nostru. În timpul celor 20 de zile cit a fost deschisă expoziția, prin fața operelor lui Guttuso s-au perindat mii de vizitatori.

Născut și crescut în tinutul Bagheria din Sicilia, Guttuso a simțit încă din primii ani ai tinereții dorința de a-și transpune plastic impresiile sale despre oameni și despre lucrurile dragi ale copilăriei. Anilor de început, cînd lucrările pictorului sufereau influențele formaliste ale diferitelor curente, i-au urmat apoi marțiștii artistice, cînd Guttuso a creat lucrări de valoare artistică deosebită.

Luptător activ împotriva regimului de teroare fascistă, dezlănțuit în Italia de dictatura lui Mussolini, Guttuso își continuă cu aceeași ardor activitatea sa și în anii imediat următori celui de al doilea război mondial. În 1945 Guttuso termină ciclul de desene cunoscut sub numele de „Dumnezeu este cu noi”, desene care domăscă crimele fasciștilor italieni. Pentru această operă i s-a decernat în 1950 Medalia de Aur a Pații. Caracterul demagogic și acuzator al prezent în mai toate creațiile lui Guttuso. Cele 45 de lucrări (picturi în ulei și grafică), care au fost expuse la București, sînt deosebit de impresionante din acest punct de vedere.

Cit de limpede ne arată artistul în pinzele: „Soțiile minerilor în grevă de la minele de sulf”, „Tînăr șomer napolitan”, „Pîchet de grevă în fața fabricii „Magona” din Piombino” și „Portret de miner din Sicilia” toată mizeria care domnește azi în Italia, sărăcia, foametea, viața de rob pe care o duc muncitorii din această țară. Fiecare dintr-un lucrările lui e un scrigăt de revoltă împotriva acestei stări de lucruri.

Un subiect care l-a stras deosebit de puternic pe Guttuso e viața copiilor italieni, a copiilor sărmani, obligați să muncească în mină de la cea mai fragedă vîrstă, viața copiilor de muncitori și țărani, învățați să cunoască încă din primii ani sărăcia și batjocura exploataților. Dacă ar fi să vorbesc numai de tabloul „Copil de miner de la minele de sulf la ieșirea din mină” și încă ar fi de ajuns pentru a ne da seama de viața pe care o duc astăzi în Italia copiii muncitorilor. Tabloul reprezintă un băiat de vreo 8—9 ani, slab, aproape gol, cîrînd într-o mină un coș greu, încercînd cu minereu; mina cealaltă, rîmăntă, e bandajată cu o zdreanță pătată de sânge. Palatul cultural, expresia de maturitate scot în relief tot tragișmul vieții acestui copil.

Deosebit de impresionant este de asemenea tabloul intitulat Copii de stradă napolitan în luptele de eliberare de patru zile”. Această creație a lui Guttuso — ca de altfel mai toate pinzele lui — comunică privitorului un puternic sentiment mobilizator, de solidaritate cu lupta pentru libertate și pace pe care o duce poporul Italiei, sub conducerea glorioasă a Partidului Comunist Italian.

Dar artistul nu se mărginește să oglindească viața de mizerie a poporului său; în creația lui și-au găsit ecou lupta îndrîjită a muncitorimii și a țărănimii italiene împotriva exploataților, lupta grea pentru pînă și libertate, pentru independență națională, împotriva inrobirii americane, sub diferitele forme sub care se desfășoară. Guttuso oglindește în opera sa această luptă, cu pasiunea unui participant activ și entuziast.

As vrea să insist asupra lucrărilor „Ocuparea terenurilor necultivate în Sicilia” și „Impuscarea patrioților”.

Prima lucrare dovedește interesul și

nie, cu mic cu mare să cuceresc o palmă de pămînt lăsată în paragină de cine stie ce mare latifundiar năpăstos. Compoziția dovedește odată mai mult înțelegerea pentru viața celor umili, cunoașterea temeinică a psihologiei persoanelor sale, dragostea sa nemărginită pentru popor.

Cel de al doilea tablou, intitulat „Impuscarea patrioților”, a fost realizat de Guttuso în 1952 și este consacrat luptei patrioților grazi care și-au sacrificat viața pentru libertatea patriei lor. Cu minile legate, patru luptători grazi se prăbușesc sub avalanșa gloanțelor executurilor.

La expoziție se află și marea compoziție inspirată din trecutul de luptă pentru libertate a poporului italian „Garibaldi în luptele de pe podul de la Admiral”. Guttuso se vedește aici un adevărat maestru al compoziției, al culorii. Simfonia de culori a tabloului — în special zecile de nuanțe de roșu — slujesc sublinierea ideii de bază a acestei compoziții — avîntul maselor revoluționare.

Astăzi artistul comunist Renato Guttuso își continuă lupta pentru libertatea poporului său, pentru independența națională, pentru pace. Alături de Guttuso s-au scris în jurul mișcării muncitorești și democratice din Italia o serie de artiști de frunte, artiști care, deși de formații plastice diferite, nu pot privi indiferenți primejdia rușii de glorioasele tradiții naționale și realiste ale Renașterii, de adevăratele creații inspirate de viață.

Am avut ocazia să-l cunosc personal pe Guttuso anul acesta, la expoziția internațională biennială de la Veneția. Prima noastră întîlnire a avut loc în pavilionul țării noastre. Înconjurat de numeroși artiști plastici, tineri și vîrstnici, de critici de artă și gazetari, de activiști ai vieții politice, Guttuso privea cu interes lucrările artiștilor noștri. În preajma lui se aflau mereu alții și alții oameni, veniți să discute cu el diferite probleme de ordin politic sau artistic.

Cunoscător al artel noastre plastice — în special al lui Gheorghiu Andreescu, Aman — Guttuso, după vizita făcută în pavilionul țării noastre, mi-a împărtășit cîteva din impresiile sale asupra artiștilor noștri. Arta Republicii Populare Romine — mi-a spus el — păstrează cu sfințenie bunele tradiții ale înaintașilor, lucru care nu prea se întîmplă tuturor artiștilor în țara mea. Tablourile și sculpturile pe care le-am văzut în pavilionul Republicii Populare Romine vădesez logătura strînsă a artiștilor cu viața, cu poporul.

Mi-a vorbit apoi pe larg despre lucrarea picturii Gavril Miklosky — „Grivița 1933” — de care a fost pr-fund impresionat, de portretele lui Corneliu Babo și Camil Resu, de lucrarea „Femei din Lidice” a Ligiei Macovei, de sculpturile expuse, de peisaje etc. La biennială, Guttuso a expus o singură pinză: „Boogie-Woogie”, Tabloul e impresionant prin adevărul pe care-l exprimă. El reprezintă un grup de tineri italieni, fete și băieți, dansînd într-o circumdă de la periferiile unui oraș sălbatic în dans „Boogie-Woogie”, importat de peste ocean. Mișcările isterice ale dansatorilor, hainele lor ponosite, cei și cîndrul în care se desfășoară această scenă de descompunere morală, imprimă tabloului o notă de adîncă tristețe. Prin această lucrare, pictorul demască caracterul reacionar al cosmopolitismului, putreziciunea „înaltei culturi” care este importată în unele țări ale Europei.

Este greu să cuprînz în spațiul limitat al unui articol problemele artii lui Guttuso, ale activității lui de artist cetățean. Expoziția de pictură și grafică „Renato Guttuso” constituie o mărturie grațioasă a întăririi frontului artei progresiste italiene, care înaintază tot mai hotărît pe calea realismului, în luptă împotriva influenței curentelor decadente și formaliste. Artiștii plastici din țara noastră își exprimă simpatia fierbinte față de creația militantă a lui Guttuso și trimiț artiștilor luptători pentru libertatea Italiei salutul lor frățesc.

Cronica cinematografică

„ORDINUL ANNA”

GH. TURCU
regizor de filme

Pentru a reda cit mai fidel, în spiritul navelui lui Cheov, atmosfera în care se desfășoară acțiunea filmului, regizorul I. Anenskiu — care este totodată și autorul scenariului — a îmbogățit materialul literar cu o serie de elemente și detalii noi, cinematografice. Deosebit de sugestiv este înfățișez în film interiorul locuinței lui Modest Alexeevici, unde totul este greoi, imbișcit, insuportabil. Intre mobilele bogate și apăsătoare, Anna apare de cîteva ori filmată în apropierea unei cuști în care o vevești se zbate zadarnic încercînd să-și recîștige libertatea... Iar spre sfîrșitul filmului, cînd după o petrecere Anna sosește acasă în zori de zi, ameteții, ea dă cu ochii de aceeași vevești, care se învrîștește în aceeași cușcă, închisă între aceleași gratii. Imaginea aceasta capătă în film o puternică valoare generalizatoare. Într-adevăr, faptul că Anna a dobîndit „libertatea” de a petrece cu Artinov sau cu „exceleța sa” nu reprezintă decît o înțiere a robiei ei sufletești.

Acesta este un caz tipic pentru moravurile societății burgheze; desuzia pe care i-o provoacă viața, mediul depravat în care trăiește pustiesc sufletul Annei, ucid în ea simțul demnității omenești.

VIAȚA DE PARTID

Să ținem seama de dorința comunistilor la încadrarea în învățământul de partid!

Partidul nostru a subliniat în repetate rânduri că la încadrarea comunistilor în învățământul de partid să se țină seama de dorința lor și de gradul de pregătire. Această indicație nu este însă aplicată peste tot — lucru de care te convingi ușor când străbați raionul Medgidia.

— Așa e cetățeanul nostru, îndărătnic! Și pentru a-l convinge pe „îndărătnic” să vină la învățământul de partid „așa cum e sarcina de la raion”, adică să urmeze și anul acesta, ca și anul trecut, ca și înainte cu doi-trei ani, tot anul I la cursul seral, secretarul organizației de bază din sat, un om de statură potrivită, cu fața luminată de doi ochi albaștri, spuse, hotărât să-l convingă cu orice preț: — Dumneata te împotrivesți să te înscrieri în învățământul de partid? — Nu mă opun — răspunse, timid, „cursantul” — dar vezi și mata, am făcut pină acum an de an tot cursul seral și mai departe de anul I n-am răzbit. Așa vrea...

— Nu-i nimic. E sarcină de la raion ca acei ce doresc să învețe mai departe să fie înscriși tot în anul I la cursul seral. Doar nu-ți închipui că pentru cițiva ca mata o să ne bătem capul cu un curs de anul II. Dacă nu vrei să te înscrii, să știi că-ți aplicăm straturile...

— Repetiția e mama învățăturii, asta s-o știi de la mine. — Cu voce blândă, sfătoasă, secretarul organizației de bază dintr-o gospodărie colectivă se străduia, din adâncul inimii, să-l convingă pe un membru de partid. Păru-i, nins de ani, dădea și mai mult greutate vorbelor sale.

— Să nu-ți închipui că anul acesta cursul seral anul I va fi la fel ca și în urmă cu 2-3 ani! Și nici măcar cum a fost anul trecut! Învățământul nostru merge înainte. Și cursurile serale anul I se îmbunătățesc mereu. Acum căpeta din care vei învăța e mai bună decât anul trecut. Doar n-oi fi atât de încrăzuit încât să-ți închipui că de pe acum știi tot ce scrie acolo?

— Vino tovarășe inginer, repede, grăbește-te. Chiar acum începe și nu se poate să lipsești tocmai dumneata! — i se adresă șeful secției politice unui tânăr inginer, proaspăt absolvent al Institutului Agronomic, recent repartizat la S.M.T.

— Lămurire-mă, te rog, ce începe și de ce ai neapărat nevoie de mine? — Cum, nu știi? Începe cursul seral, anul I și nu-ți putem deschide fără durerea...

— Dar bine, tovarășe, de ce nu mi-ai spus din timp? Cum să fac eu acum o lecție fără să mă fi pregătit, fără să-mi fi schitat măcar cițiva puncte de reper? — Păi stai, tovarășe inginer, nu te speria. Nu-i vorba să faci vreo lecție, ci să te ezezi frumos în bancă și să ascuți lecția, să fii adică cursant!

— Păcat, gîndi tânărul absolvent, că mi-am bătut capul să studiez la facultate bazele marxism-leninismului, economia politică a capitalismului și a socialismului, cînd aici mă așteaptă de-a-gata cursul seral și nu-mi rămîne decît să ascult!

Discutînd cu comunistii de prin satele raionului Medgidia, întîlniești aproape pretutindeni asemenea situații, ascuți asemenea discuții. Membrii de partid, dornici de învățătură, comunistii cei mai înaintați de la sat, care simt nevoia să învețe, sînt rezuși din nou și din nou pe aceeași treaptă de învățămînt de la care au pornit. La ce bun că tov. Iancu Gheorghe și Al. Vintilă, din organizația de bază de la S.M.T. Valul lui Traian, poartă în buzunar carnetul de cursant de anul trecut, în care stă scris că au absolvit cursul seral anul I cu calificativul „bine”, dacă anul acesta e și înscrîși tot la cursul seral pentru anul I.

Ce să mai vorbim de situația majorității învățătorilor și profesorilor din raion, care deși au studiat în anii trecuți Istoria P.C.U.S. totuși au acestă, cine știe din ce motive, sînt considerați prea „nepregătiți” pentru cercurile de istoria partidului și sînt „retrogradați” și „incadrabili” în atotcuprinzătorul curs seral anul I. Inginerii și tehnicienii trimiși la sate, care ar putea să dea un mare ajutor organizațiilor de bază în răspîndirea cunoștințelor politice, tehnice și agro-tehnice, în popularizarea cunoștințelor științifice în rândurile membrilor de partid și tîrînilor muncitorilor, nu sînt folosiți. În loc să fie atrași în munca de propagandă, în loc să li se creeze condiții de studiu politic și ideologic potrivit nivelului lor științific și cultural — sînt înscrîși formal, birocatic, fără judecată, în cursul elementar al învățămîntului de partid. Nu există comună unde să nu se afle intelectuali înimoiși, cu dragoste pentru cauza vieții noi, unii dintre ei membri de partid, care ar putea să îndeplinească cu succes munca de propagandă și agitatie ai unor cercuri de studiu de la un nivel mai înalt. Din păcate, și aceștia sînt puși, în rînd cu toți ceilalți, să repete mereu și mereu aceleași lucruri, de mult învățate și cunoscute.

Mulți membri de partid din satele raionului Medgidia au impresia că secretarii organizațiilor de bază ar fi principalii vinovați pentru acest șir de muncă birocatică, de tratare nediferențiată a membrilor de partid.

Realitatea e cu totul alta. Principala vină o poartă Comitetul regional de partid Constanța și Comitetul raional de partid Medgidia și, îndeosebi tovarășii Nicolăscu, șeful secției propagandă și agitatie a Comitetului regional de partid Constanța, Vasile Gheorghie, secretar cu problemele de propagandă și agitatie al Comitetului raional de partid Medgidia, Nicolae Ene, directorul cabinetului de partid, și alți tovarășii, care după o simplă și sumară consultare, au hotărît să se organizeze numai cursuri serale anul I în marea majoritate a sateelor din raionul Medgidia.

Acești tovarășii se gîndesc mai mult la fațadă: să aibă organizate cursuri de partid la sate. Pentru ei, participanții la cursuri sînt simple cifre, nu-i interesează cît în spatele acestor cifre s-a aflat oamenii cu ideii, cu cunoștințele, cu înclinații și dorințele deosebite, pentru care e nespus de strîmt cursul seral anul I. O astfel de organizare a învățămîntului de partid înabuză inițiativa oamenilor, dorința lor de a învăța mai mult și la un nivel mai înalt. În loc să-i ajute pe cei înapoiați să-i ajungă din urmă pe cei frunțași, tovarășii mai sus citați au găsit de cuviință să tragă înapoi și să-l țină pe loc pe cei înaintați. S-a ajuns ca unii membri de partid să considere lecțiile și convorbirile din cadrul cursului seral drept o obligație, la fel ca aceea de a participa la oricare ședință de partid. Pentru studii propriu zis însă își procură Istoria P.C.U.S. și opere ale clasiciiilor marxism-leninismului, pe care le citesc singuri acasă.

Nu ne îndoiim că tovarășii din conducerea raionului de partid Medgidia sînt nemulțumiți — și pe bună dreptate — cînd văd vreun produs de proastă calitate. Parcă: „auzin”, „Este inadmisibil!” „E o bătaie de joc la adresa oamenilor muncii!” De ce oare, atunci cînd e vorba de un produs mai fin și mai gîngăș decît toate produsele mîinii omenești, și anume atunci cînd e vorba de conștiința oamenilor, de educarea lor, de plămîdirea unor trăsături noi și înalte — de ce atunci grija pentru calitate nu este la fel de înaltă? De ce acești tovarășii, gata să critice, pe bună dreptate, întreprinderile care eleargă după cantitate în dauna calității, practică ei înșiși același gen de „alegări” într-o problemă atât de importantă și complexă cum este educarea ideologică a comunistilor?

E. SZABO

Fabrica de conserve „Dunărea” trebuie să recupereze rămînerea în urmă

Fabrica de conserve „Dunărea” din Tulcea este o întreprindere nouă, creată de regimul democrat-popular. Ea s-a dezvoltat mult în anii din urmă. La început producea un singur sortiment: pastă de bulion. Anul trecut, prin eforturile întregului colectiv, au fost create peste 70 de sortimente noi. În acest an s-au produs încă 5 noi sortimente, printre care: conserve de lișiță, sos picant, gem de căpșuni etc. Colectivului faoricii li revine sarcina să contribuie la mai buna aprovizionare a populației cu bunuri de larg consum.

De cîteva luni însă, fabrica nu-și realizează sarcinile de plan. În primele 10 luni ale acestui an planul valoric a fost îndeplinit numai în proporție de 66,80 la sută, iar cel pe sortimente în proporție de 63 la sută. Din cauză că conducerea fabricii nu s-a preocupat de realizarea în bune condiții a sarcinilor de plan și din pricină că munca politică desfășurată de biroul organizației de bază a fost slabă — planul valoric pe luna octombrie nu a fost realizat decît în proporție de 33,84 la sută, iar pe sortimente numai în proporție de 43,69 la sută.

Oricine intră în fabrică își poate da seama de felul defectuos în care e condusă această întreprindere. Lipsa de spirit gospodăresc, risipa, proasta organizare a muncii se văd la tot pasul. În curte sînt împrăștiate sute și sute de butoioase cu pulpe de fructe care zac în noroi. Incercînd să motiveze risipa avutului obștesc, directorul întreprinderii, tov. Gheorghie Teodorescu, susține că n-are suficiente brațe de muncă pentru a, stivui butoioase. Dar cum ar putea fi vorba de stabilitatea brațelor de muncă a tuncii cînd în fabrică unii pontonieri, insuficient controlați de conducerea fabricii, au făcut serioase greșeli în ceea ce privește pontarea zilelor de muncă ale unor muncitori?

Cu toate că de mai bine de două săptămîni, în fabrică se simte lipsa de brațe de muncă, directorul nu s-a interesat de această problemă și nici n-a ceruș sprijinul organelor locale în această direcție. Tot din neglijența conducerii întreprinderii s-au stricat în ultimul timp circa 1.000 borcane cu gem de caise.

Defecțiuni serioase există în fabrică și în domeniul organizației muncii. Aproape zilnic, multe muncitoare sînt schimbate de la un loc de muncă la altul, fapt care le împiedică să se deprindă cu anumite munci și să-și ridice calificarea. În consecință, muncitoarele respective nu-și pot îndeplini în bune condiții sarcinile de plan, nu pot dobîndi o productivitate a muncii mai înaltă. Și mai grav este faptul că, atunci cînd conducerea întreprinderii face asemenea schimbări nu se consultă în prealabil și cu inginerul-șef, care are o privire de ansamblu asupra mersului întregului proces de fabricație.

Nici organizația de bază (secre-

tar tov. Orlov Zaharia) nu a desfășurat o temeinică muncă politică și, mai ales, nu a îndrumat comitetul de întreprindere în privința antrenării muncitorilor în întrecerea socialistă. Din luna august, organizația de bază n-a ținut nici o ședință, deși în planul său de muncă era prevăzută să se țină o serie de ședințe de birou și erau fixate adunările generale ale organizației de bază pe data de 4 a fiecărei luni. În întreprindere se pun numeroase probleme în jurul cărora trebuie desfășurată o puternică muncă de agitatie, însă agitatorii n-au mai fost instruiți de luni de zile. Comitetul de întreprindere, care desfășoară o activitate cu totul necorespunzătoare, n-a fost sprijinit de către președintele comitetului raional al sindicatului alimentar, tov. Dumitru Paçoș, care avea sarcina să stea un timp în întreprindere și să ajute la îmbunătățirea muncii comitetului de întreprindere.

Cu toate că în fabrică sînt numeroși muncitori care izbutesc să-și îndeplinească și chiar să-și depășească sarcinile de plan, ei nu sînt popularizați, iar metodele lor de lucru nu sînt răspîndite în rândurile celorlalți muncitori. La panoul de onoare se află tot fotografiile muncitorilor care s-au evidențiat în întrecerea în cinstea zilei de 23 August. Gazeta de perete nu este nici ea îndeajuns folosită. În articolele scrise la gazeta de perete nu sînt popularizați frunțașii și metodele lor de muncă și nu sînt criticate cei care dovedesc lipsă de preocupare pentru calitatea produselor, dau rebuturi și provoacă astfel urcarea nejustificată a prețului de cost al produselor.

Dacă organizația de bază din această fabrică a muncii și muncește defectuos, aceasta se datorește în mare măsură comitetului raional de partid, care n-a acordat un ajutor concret și calificat membrilor biroului organizației de bază. Mulți activiști de partid veniți în această întreprindere n-au urmărit felul cum se aplică hotărîrile organizației de bază luate în ședințele anterioare, n-au sprijinit temeinic biroul să-și îmbunătățească munca. Tov. Serghei Haralambie, instructor al comitetului raional de partid, care răspunde de această organizație de bază, își îndeplinește superficial sarcinile.

Comitetul raional de partid are datorria să ia măsuri pentru a se pune capăt lipsei de răspundere cu care au lucrat pînă acum atît conducerea întreprinderii, cît și biroul organizației de bază. În fabrică trebuie să se îmbunătățească serios muncă politică și activitatea comitetului de întreprindere.

E. NICOLAEV
correspondentul „Scinteii”
pentru regiunea Galați

Soli ai artei bulgare în țara noastră

Miercuri 17 noiembrie au sosit în Capitala Romeo Raicev, dirijor principal al Operei Populare din Russe, și tenorul Svetoslav Konstantinov Ramadanov, solist al Operei de Stat din Orașul Stalin (R.P. Bulgaria).

Cei doi oameni de artă bulgari, oaspeți ai Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, își vor da concursul la o serie de spectacole în București, Timișoara și Cluj, în cadrul acordului de colaborare culturală dintre R.P.R. și R.P. Bulgaria. Romeo Raicev va dirija operele „Cio Cio-san”, „Evghenii Oneghin”, „Boema” și „Carmen”, iar tenorul S. K. Ramadanov va interpreta roluri din

„Rusalka”, „Evghenii Oneghin”, „Boema”, „Tosca” și „Traviata”.

La Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. a avut loc ieri seara un spectacol extraordinar cu opera „Cio Cio-San” de Puccini, sub conducerea muzicală a dirijorului bulgar Romeo Raicev, dirijor principal al Operei Populare din Russe.

Opera „Cio Cio-San” a fost interpretată de Ana Tălmăceanu Dinescu, Dinu Bădescu, Șerban Tassian, artiști emeriți ai R.P.R., și de alți soliști ai Teatrului de Operă și Balet.

Primul spectacol dirijat în Capitala noastră de valorosul artist bulgar s-a bucurat de un mare succes. (Agerpres)

In Franța crește lupta împotriva reinvierii Wehrmachtului

Răspunsul pe care-l dă poporul francez, în covârșitoarea sa majoritate, noilor propuneri sovietice cu privire la organizarea securității colective în Europa rezultă limpede din manifestațiile tot mai largi și mai puternice care au loc în întreaga Franță împotriva ratificării acordurilor de la Paris, împotriva reinvierii unei forme de militarismului german, pentru noi tratative cu Uniunea Sovietică în problema germană și în problema generală a relațiilor dintre est și vest.

Corespondență de la redacția ziarului „L'Humanité”

La 11 noiembrie s-a sărbătorit în Franța, ca și în alte țări, aniversarea semnării armistițiului de către Germania la sfîrșitul primului război mondial. Manifestațiile desfășurate în acest an în fața monumentelor ridicare în cinstea eroilor căzuți pe cîmpul de luptă au fost deosebit de puternice și de impresionante. Asemenea monumente nu sînt puține în Franța. Peste 36.000 de pietre funerare se află răspîndite aproape în fiecare oraș și sat, avînd adesea sîmțurile numele unor francezi care au aparținut unor generații diferite.

După ultimul război, a fost nevoie să se adauge tîbăile noi purtînd numele fiilor și nepoșilor aceluia care au pierit în războaiele din 1870 și din 1914-1918 în lupta împotriva aceluiași dușman crunt și nesățios: militarismul german.

Poporul francez nu poate uita toate acestea. El nu se poate împăca cu reinvierea militarismului german sub nici o formă, fie că e sa numește, ca ieri, „comunitate defensivă europeană”, fie că se numește, ca astăzi, „uniune vest-europeană” și „pactul Atlanticului”.

Spre deosebire de ceea ce se întîmplă în unele cercuri conducătoare ale partidelor burgheze din Franța, în mase ostilitatea împotriva acordurilor de la Paris este tot atît de mare ca și împotriva esuaturii tratat al „comunității defensive europene”. Comunistii și socialiștii, radicalii și gaullistii, precum și membrii ai altor partide își dau mîna, astăzi ca și ieri, pentru a lupta împotriva ratificării tratatelor care consacră reînarmarea Germaniei occidentale. Astfel, în 3 cantone din departamentul Corrèze, 25 primari (comuniști, socialiști, radicali și independenți), din 27, și doi consilieri generali, din trei, au semnat un apel comun împotriva ratificării acordurilor de la Paris. Acțiunile unite ale socialiștilor și comunistilor se îmulțesc tot mai mult; au loc ședințe comune ale organizațiilor locale ale celor două partide, intrînriri comune, se semnează apeluri comune. La Vaucluse, unanimitatea Consiliului general — 11 radicali, 5 socialiști și 5 independenți, un catolic (M.R.P.) și un comunist — a condamnat reînarmarea Germaniei. Asem-

nea cazuri sînt tot mai frecvente în întreaga țară. Totodată mii de telegrame și mesaje se îndreaptă din toate colțurile Franței spre președintele Consiliului de Miniștri și spre Adunarea Națională, cerînd în mod invariabil respingerea acordurilor de la Paris. De deosebit succes se bucură stringerea de semnături pe petiția națională care condamnă reînarmarea Germaniei occidentale și cere de asemenea deputaților să respingă aceste acorduri. Cifra de un milion de semnături a fost de mult depășită.

Pentru zilele care urmează, Consiliul păcii programază 60 de întîlniri populare unde se vor desemna delegații care să meargă la deputați pentru a-i determina să nu voteze pentru ratificarea acordurilor de la Paris. Lozincă acestor delegații este de a nu lăsa ca vreun deputat să nu cunoască părerile și voința alegătorilor săi.

Creșterea curentului împotriva ratificării acordurilor de la Paris și pentru noi tratative cu Uniunea Sovietică se oglîndește de altfel și în unele organe influente ale presei burgheze.

Printre aceste publicații se află ziarul „Combat”, care a scris: „A se dorji cu orice preț reinvierea Wehrmachtului înaintea unor convorbiri (cu Uniunea Sovietică — N.R.) înseamnă de fapt a se admite că reunificarea pașnică a Germaniei nu este posibilă”.

La Paris se comentează totodată faptul că în ultimele zile un număr de oameni politici din partidele burgheze s-au pronunțat în favoarea convocării unei conferințe pentru securitatea colectivă a Europei. Printre aceștia se află Daniel Mayer, președintele Comisiei pentru Afacerile Externe a Adunării Naționale, precum și un număr de frunțași radicali și gaullistii.

Lupta împotriva ratificării acordurilor de la Paris și pentru asigurarea contribuției franceze la organizarea securității colective în Europa rămîne însă grea. Adepții reinvierii Wehrmachtului și ai polițiilor americane „de pe poziții de forță” dispun încă de cele mai multe mijloace de propagandă și continuă să prezene în direcția grăbirii cu orice preț a ratificării. Din ce în ce mai puternică este însă convîngerea patrioților francezi că ei pot determina, prin lupta lor, prăbușirea noilor planuri de reinviere a Wehrmachtului, după cum au determinat, cu numai cîteva luni în urmă, și prăbușirea tratatului „comunității defensive europene”.

Sesiunea Comisiei romîno-bulgare de colaborare tehnico-științifică

În cursul lunii noiembrie s-a ținut la București cea de a V-a sesiune a Comisiei de colaborare tehnico-științifică romîno-bulgare.

În această sesiune, care a decurs în spiritul prieteniei și colaborării frățești, s-au luat hotărîri pe baza cărora se va face un larg schimb de experiență în diferite ramuri ale economiei.

Astfel, Republica Populară Bulgaria va preda Republicii Populare Romîne experiența sa în unele probleme din sectorul

agriculturii, comerțului și cooperăției, industriei chimico-farmaceutice și altele.

Republica Populară Romînă va preda Republicii Populare Bulgaria experiența sa în probleme de silvicultură, de căi ferate, industrie petroliferă și altele.

Ajutorul reciproc pe linie de colaborare tehnico-științifică va contribui la dezvoltarea economiei ambelor țări și la lărgirea și adîncirea relațiilor de prietenie dintre poporul romîn și poporul frățe bulgar. (Agerpres)

INFORMAȚII

Miercuri seara, la sediul filialei din Timișoara a Uniunii Scriitorilor, a avut loc o întîlnire între artiștii secției maghiare a Teatrului de Stat și membrii cenaclului literar maghiar „7 Aprilie” din Timișoara.

Cu acest prilej, actorul Péter János a vorbit despre viața și opera marelui poet ungar Petőfi Sándor. Au recitat din opera poetului artiștii: Szabo János, Bertalan

Magda, László Gyula, Szabo Károly, Pakati Tibor și Tompa László, de la secția maghiară a Teatrului de Stat din Timișoara.

Tineri muncitori și intelectuali, membri ai cenaclului „7 Aprilie”, au discutat apoi probleme legate de interpretarea diferitelor roluri de către actorii secției maghiare a Teatrului de Stat din Timișoara. (Agerpres)

Note de călătorie din R. P. Chineză

Fușun — mina însorită

Închipuți-vă, pe scurt, un soi de iad pe pămînt: cît poți cuprinde cu ochii — numai metri imense, adînci de o sută și mai bine de metri, unele cu diametrul deschisilor de jumătate de km., altele de un kilometru, comunicîndu-dintr-unu în altu. Din adîncul fiecăreia, sîpat ca un fund de lîghean — și de pe coastele abrupte, urcă alba-ăbia către suprafață, tîrîndu-și burile pe bulgări de grohotiș negru, nori grei, mîloși, de cărbune pulverizat, amestecat cu gaze fierbinți și cu aburi. Lunar, săptămînal sau zilnic, vibrațiile muncii din adînc ruse din marginea gropilor blocuri imense de pămînt sau de cărbune, și atunci, pe pante, se prăbușesc, într-un galop ucigător, adevărate avalanșe, grele de mii și mii de tone. Închipuți-vă că din loc în loc, peste tot, de-a lungul și de-a latul acestor săpături, izbucnesc — cu pocnete și fluierături — gaze aprinse, și împrejurul focurilor, pămîntul incandescent pare — pe zeci de metri pătrați — vatra unei forje. Înaintea de a-și arăta creasta la suprafață, fîcările fierb izvoarele și pinzele de apă, umplu cu aburi sub presiune fierc crăpătură, și din pricina asta mase mari de cărbune stau gata să sară în aer; va fi destul ecoul unei depărtate lovituri de ciocan — și sute de vagoane de cărbuni incandescenti vor lucna spre adînc. Mai închipuți-vă că, spre același adînc, țîșnesc din pereți nemămurate izvoare, piriășe sau, în zilele cu ploaie, țorrenți. În punctul cel mai de jos al fiecărei „exploatare” — așa se numește o asemenea groapă, „exploatare deschisă” — e destul ca pompele să-și înceteze lucrul cîinci minute pentru ca totul să fie inundat; dar pentru evacuarea minerilor care lucrează în aceste puncte e nevoie de zecile de minute. Închipuți-vă că în adîncul spre care se îndreaptă toate prăbușirile acestea de pămînt, de cărbune, de foc și de apă, muncesc zilnic, cu zilele în mină, cîte 14 ore pe zi, și cîot cărbuni, aproape 30.000 de mineri chinezi.

V. EM. GALAN

treaga industrie grea a imperialiștilor japonezi. Din 1945 și pînă în 1948 a început în mina administrației gomindanisto-americane.

Timp de aproape 35 de ani, imperialiștii japonezi și gomindaniștii au lucrat sub lozincă: „A găsi unde este cărbunul este cel mai bun! A tăia și încerca cît mai mult din cel mai bun cărbune în cel mai scurt timp!” Au lucrat hoțeste, fără să le pese de faptul că dezvelind straturile carbonifere la întimplare, împotriva legilor științifice, vor face, în cițiva ani, imposibilă deschiderea altor mine la Fușun. Și cu atît mai puțin le păsa dacă, lucrînd așa cum lucrau, amestecau, în fiecă toană de cărbune furat, schelele calcinate ale citorva mineri chinezi.

În 1952, într-âl treilea an de muncă după eliberare, minerii din Fușun au depășit de două ori maximumul producției anuale realizate în timpul cotozirii japoneze și de 11 ori maximumul producției realizate în timpul stăpînirii americane. Minerii accidentați în acest an n-au fost. Ajutați de specialiștii sovietici, geologii chinezi au întocmit cele dintîi hărți adevărate asupra straturilor carbonifer de la Fușun și au găsit mijloace pentru ca debanda de pînă atunci și dezorganizarea „punctelor deschise” să fie lichidate.

Priveam, iarna trecută, mina deschisă, și confruntam imaginile ce-mi stăteau în față cu fotografiile dintr-un album cu scoarțe vîșnii care-mi arătau aceleași locuri, așa cum fuseseră cu patru ani în urmă: parc-o să fie tot — și aici, ca într-altăea alte locuri din China, ca într-altăea locuri din propria mea țară — la un mare și răsunător proces din vremea noastră, și parc-o să fi ascultat, și aici, aceeași mare, definitivă, sentință a vremii.

Nu mai sînt „gropi” la Fușun. E o singură mină — tăiată cu mîni sigure, ca o incizie chirurgicală — lungă de 6.600 m. Lărgimea, doar, variază: de la 500 la 1500 m. Adîncimea maximă — 186 m. Și poți privi pînă în adînc, pentru că nu mai

sînt, la Fușun, nici nori de fum și praf, nici gaze arzînde, nici prăbușiri, nici avalanșe de grohotiș carbonifer. Pantele, coastele uriașelor deschideri către straturile de cărbune, au fost consolidate; pe nesfîrșite terase urcă în spirale largi către baza transportoarelor locomotive electrice trăgînd cîte 10-11 vagoane cu cărbune. În adînc, minerii nevăzuți minulesc sprinten sculele minierilor de bază din orice mină deschisă modernă: excavatoare. Laterale, ici, colo, urmîrind capriciose straturile de cărbune — fără să creeze deschideri ce ar împiedica organizarea transporturilor de la suprafață și fără să primejdioscă trăirile teraselor — sînt și guri de mină: mine puțin adînci, dar unde lucrează mineri asemănători celor cu care sîntem deprinși de cîteva vreme noi, romîni, — mineri cu căști și lămpăse, folosind ciocane pneumatice și combine. În ansamblu minei deschise de la Fușun, ei reprezintă doar o minoritate; aici, a fi miner excavatorist și mecanic de locomotivă.

Vezi totul, pînă în cel mai îndepărtat colț — și peste tot e organizare amănunțită, soare, lumină, viață, forță, adică tocmai ceea ce acum patru ani, cînd s-au făcut aceste fotografii pe care le am în mină, nu era.

N-a fost ușor să se străbăta în numai trei ani un asemenea drum — lung, sub multe aspecte, cît drumul parcurs de omenire de la sclavagism pînă la prima treaptă a socialismului. N-a fost ușor — și n-a fost numai acești trei ani.

Pentru ce cei 18.000 de mineri care lucrează acum în mina deschisă să obțină asemenea succese, a fost nevoie ca, încă de acum 20-30 ani, minerii din vechea generație să se opună japonezilor și gomindanisto-americanilor, să împiedice distrugerea totală a straturilor de cărbune prin exploatarea piraterescă, nepăsătoare față de viitor.

Pe cei mai dirzi pionierii luatei din rîndurile armatei populare de eliberare, pe comunistii japonezii, ca și mai tîrziu gomindanisto-americanii, îi trimiteau să lucreze aici, la mina deschisă din Fușun; echivala cu o condamnare la cele mai ucigătoare cazne. Dar asta întîrea în ace-

lașt timp, fără voia lor, organizația ilegală comunistă a minerilor; întîrea legăturile dintre această parve cotoziră a Chinei și zonele eliberate de armata populară; dădea aripi hotărîrii minerilor de a păstra cît mai mult din cărbune și a apăra posibilitățile viitoare ale Fușunului pentru ceasul așteptatei eliberări.

Organizația de partid cunoștea straturile de cărbune și posibilitățile de exploatare mai bine decît stăpîniții mineri. Cînd japonezii, și mai tîrziu gomindaniștii, hotărâu deschiderea unei gropi noi — și mai cu seamă cînd se opreau asupra unor locuri nepotrivite, în stare să împiedice mai tîrziu organizarea unei mine așa cum și-o doreau minerii — comunistii lansau lozincă: „Vom lucra făcînd grevă” — sau vom face grevă lucrînd!”... Și legile japoneze, care prevedeau pedeapsa cu moartea pentru orice grevist, n-aveau putere. Sub gomindan, în împrejurări asemănătoare, s-a bucurat de o largă popularitate, de largă aplicare, lozincă plină de umor: „Fiecare miner conștient de trei ori pe zi la privată! Fiecare miner conștient ajuns la privată, rămîne pe loc trei ceasuri!” Dacă ar fi fost vorba de cazuri izolate, legile care pedepseau greva cu moartea ar fi fost aplicate. Era însă vorba de covârșitoarea majoritate a minerilor; a-ți fi condamnat pe toți ar fi însemnat închiderea minei. Cițiva dintre comunistii trimiși să muncescă zilnic la Fușun absolviseră „Universitatea populară a rezistenței anti-japoneze”. Partidul Comunist Chinez a întemeiat multe asemenea universități, atît în zonele eliberate cît și în spatele frontului japonez, în regiuni controlate de partizani. La mina deschisă din Fușun sabbotele se lineau lant — și comunistii știau să organizeze aceste sabotaje așa fel încît ele să apară ca accidente, provocate de neglijența acelor maiștri sau sefi de sector pe care japonezii sau gomindanisto-americanii și-i considerau mai devotați. Ca să-și apere propriile interese și propria piele, trădătorii erau adeseori siliți să mușamalizeze ei înșiși „accidentele”, înaintea de a fi vorba de cercetări, anchetă...

Mai mult chiar: organizația comunistă ilegală din Fușun a pus înaltea minerilor sarcina de a păstra pentru ceasul eliberării cît mai multe unelte noi, bune, în stare de a fi folosite. În practică, s-a procedat așa: cînd veneau la lucru, minerii aduceau, ascunde în vestiminte, fel de fel de scule vechi — începînd cu lămpăse, lopeți și terminid cu piese de locomotivă și seara, în locul pieselor vechi erau ascunse piesele noi, primite dimineața de la magazine sau demontate de la mașina cu

care lucraseră, iar vechiturile erau fie predate magazionerului, fie montate la diferite mașini. Astăzi sînt încă, în mina de la Fușun, multe unelte păstrate pe această cale și o seriosă rezervă de piese de schimb pentru locomotivele și excavatoarele de fabricație japoneză. În anii stăpînirii gomindanisto-americane, acțiunile întreprinse de organizația ilegală de partid au avut un asemenea succes, încît din cele 60 de locomotive din mină numai 3 lucrau. Celelalte — toate 57 au intrat în funcțiune la cîteva zile după eliberare, după ce, în cadrul unui miting sărbătoros de două ore, piesele ascunse de mineri au fost readuse și predate noului director, miner el însuși.

Și dacă japonezii, atunci cînd au fugit din Fușun, n-au aruncat în aer uzina electrică a minei, dacă ei n-au paralizat pompele — pentru a preface în lac fiecare groapă de exploatare — dacă mai tîrziu sînt gomindanisto-americanii n-au izbutit să facă acest lucru, cînd armata populară de eliberare și partizanii i-au alungat din Fușun, aceasta s-a datorat tot luptei organizației de partid și gîzrilor muncitorești. Treizeci și patru de ani au muncit minerii din Fușun în iadul acesta — despuțai, flămînzîți, lipsiți de orice drepturi. Pe măsura ce momentul eliberării era mai aproape, lupta le era mai grea și viața mai primejdioasă. Din generația care, în 1914, a început să lucreze la dezvelirea straturilor de cărbune, mai trăiesc astăzi vreo douăzeci de oameni. Ați. Pe cițiva i-am găsit în florăria cîmîmului pentru bătrîni, la Fușun. Alții cițiva, după ce s-au odihnit un timp la cîmîn, au reîntrăit în muncă, alături de tovarăș

Deschiderea sesiunii Consiliului Mondial al Păcii

STOCKHOLM (prin telefon de la trimitul nostru special). — Căderea în care se ține sesiunea Consiliului Mondial al Păcii se află într-o parte pitorească a orașului Stockholm, pe insula Djurgården. În sala spațioasă, stăgurile țărilor lumii, arborate împreună, simbolizează grător principiul existenței pașnice pe plan mondial. Pe mari pancarte albe, așezate de jur împrejurul sălii, sînt scrise în diferite limbi cuvîntul scump omeniilor întregi: pace!

La sesiune iau parte aproape patru sute de delegați, reprezentînd popoarele a zeci de țări. În afară de luptătorii binecunoscuți pentru cauza păcii, ca: Hewlett Johnson, Isabelle Blume, Alexandr Fadeev, Ilya Ehrenburg, Ana Sogher, Liu Niñi, Gilbert de Chambrun, Ambrozio Donini, Alfredo Varela, generalul brazilian Buxbaum și alții, pot fi văzuți oameni ca: scriitorul vest-german Paul Distelbarth și doamna Thea Arnold, fostă deputată în parlamentul de la Bonn; senatorul Salvador Alende, vicepreședinte al senatului chilian, președinte al Frontului Popular din Chile; profesorul mexican Enrique Cabrera, cardiolog celebru; reverenful indian J. S. Williams, secretar general al Consiliului pan-indian al bisericilor, și Rajinder Singh, secretar general al partidului indian Acali; Jean Vincent, director al revistei „Autority” (Canada); avocatul algerian S. Kadur, deputat în Adunarea algeriană, și alții.

Componența asistenței la această sesiune reflectă puternic mărșălele procesului nostru de învingere necontenită a mișcării pentru pace.

Prima sesiună a sesiunii a fost prezidată de preotul Sven Hector, cunoscut activist al mișcării Partizanilor păcii din Suedia.

După cuvîntarea de salut rostită de Sven Hector, a luat cuvîntul senatorul Ambrozio Donini, profesor la Universitatea din Roma. El a prezentat raportul la primul punct al ordinii de zi, „Colaborarea țărilor Europei în vederea asigurării securității lor colective”, problema care se află azi pe primul plan al preocupărilor popoarelor Europei și ale întregii lumi. Voința popoarelor, a spus raportorul, cere nu scindarea lumii în blocuri ostile — ci un front comun al statelor în apărarea păcii; nu „uniunea vest-europeană” a șapte state, avînd ca nucleu un nou Wehrmacht — ci soluționarea pașnică a problemei germane și înfăptuirea securității colective în Europa, așa cum propune Uniunea Sovietică. Sarcina este, spune vorbitorul, de a nu permite ratificarea acordurilor de la Londra și Paris, care adăncesc scindarea Germaniei și a Europei, ci de a obține convocarea conferinței propuse de U.R.S.S., în scopul creării unui sistem de securitate colectivă în Europa.

În sesiună de după amiază a luat cuvîntul deputatul Gilbert de Chambrun (Franța).

În unanimitate au salutat participanții pasajul din cuvîntarea sa, în care se anunță că personalități bine cunoscute din Franța au luat inițiativa convocării la Paris, la 4 decembrie a.c., a unei Conferințe europene, la care să ia parte reprezentanți ai tuturor țărilor Europei deo-

potrivă interesate în soluționarea pașnică a problemei germane.

Tot în cursul sesiunii de după amiază am asistat la un moment semnificativ. La un moment dat sala s-a umplut de lume. În afara ei, pe culoare sau în încăperile auxiliare, nu mai rămăsese decît personalul de serviciu. Toate privirile erau îndreptate spre tribuna unde vorbea Ilya Ehrenburg. Cuvîntarea delegatului sovietic a fost ascultată cu atenție încordată și întreruptă de ropote de aplauze. Seli popoarelor au adus omagii Uniunii Sovietice și și-au manifestat aprobarea deplină față de marile ei inițiative îndreptate spre asigurarea păcii și securității internaționale.

Mai puternic ca oricînd se oglindește în actuala sesiune contrastul dintre telurile cuceririlor agresive din S.U.A. și voința popoarelor. Deunăzi, revista americană „News Week”, scînd de la naftalina cabalelor teze ale malthusianștilor, se vălcărea că „la fiecare 24 ore apar pe lume cel puțin 70.000 de noi guri. Tipătură fiecărui nou născut apropiu criza finală”. Concluzia — războiul.

Nu este greu de văzut căror cercuri aparține punctul de vedere exprimat de revista americană. Cu totul altul este punctul de vedere al popoarelor. Ele doresc să triumfe pacea, nu forțele negre ale războiului.

Sutele de delegați aflați în sala sesiunii, arată că popoarele sînt hotărîte să facă totul pentru ca năzuințele lor de pace să fie îndeplinite și respectate.

B. STOIAN

Lucrările Comitetului Politic al O. N. U.

NEW YORK 18 (Agerpres). — TASS transmite:

În sesiună din dimineața zilei de 17 noiembrie a Comitetului Politic al Adunării Generale a O.N.U., s-a încheiat sesiunea generală cu privire la colaborarea internațională în problema folosirii energiei atomice în scopuri pașnice, cu cuvîntările reprezentanților Indiei și Uniunii Sovietice.

Krishna Menon, șeful delegației Indiei, a acordat în cuvîntarea sa o deosebită atenție activității oamenilor de știință-atomisti din țara sa. Trezind la aspectul politic al problemei în discuție, Menon a declarat că, după părerea delegației sale, folosirea pașnică a energiei atomice poate să se dezvolte independent de interzicerea armelor atomice. Totodată, el a subliniat că interzicerea armelor atomice „este absolut necesară pentru salvarea civilizației”.

Menon a subliniat de asemenea că proiectul organ internațional trebuie să-și organizeze astfel activitatea ca țările-participante să nu fie împărțite în furnizoare de materii prime și prelucrătoare ale acestor materii prime. Nu trebuie să existe o asemenea clasificare a țărilor, a spus Menon, care să permanentizeze situația în care țările insuficient dezvoltate sub raport industrial și rămindă furnizoare de materii prime brute. El a declarat că Organizația Națiunilor Unite „nu trebuie să contribuie, nici direct, nici indirect, la exploatarea coloniilor”. Menon a declarat că India va putea furniza altor țări o mare cantitate de uraniu, toriu și alte materiale, și că cu timpul ea intenționează să le livreze într-un studiu de prelucrare din ce în ce mai avansat. Totodată, el a spus că India trebuie să aibă garanția că materialele pe care le va livra nu vor fi folosite nici direct, nici indirect, pentru fabricarea armelor atomice.

În continuare, reprezentantul Indiei s-a pronunțat pentru unele modificări în proiectul de rezoluție al celor „șapte”. El a propus, între altele, ca rezoluția să oglindească principiul potrivit căruia organul internațional pentru folosirea pașnică a energiei atomice se creează „sub egida Organizației Națiunilor Unite”. El a propus de asemenea să se suprimă în proiectul de rezoluție pasajul care arată că legătura dintre această agenție interna-

țională și O.N.U. trebuie să fie „similară” legăturii existente între O.N.U. și instituțiile specializate”. Menon a precizat că legătura dintre aceste instituții și O.N.U. este altă de diferită, încă o asemenea formă, în funcție de felul interpretării ei, „fie că spune foarte mult, fie că în genere nu spune nimic”.

A luat apoi cuvîntul A. I. Vișinski, șef delegației sovietice. Făcînd bilanțul discuției generale, A. I. Vișinski a declarat că, participînd activ la această discuție, delegația U.R.S.S. a pornit de la recunoașterea importanței excepționale a realizării unei colaborări internaționale în dezvoltarea și folosirea energiei atomice, exclusiv în scopul buneiști și propășirii popoarelor. Dezbaterile cu privire la problema în discuție, a spus el, au fost desigur utile și într-o anumită măsură rodnice, întrucît ele au scos la iveală o serie de chestiuni importante legate de problema organizării colaborării internaționale în folosirea energiei atomice pentru scopuri pașnice. După cum au arătat dezbaterile, cea mai mare atenție a fost acordată următoarelor probleme:

1) Problema principiilor pe care trebuie să se bazeze colaborarea internațională în folosirea energiei atomice pentru scopuri pașnice. 2) Problema bazei pe care trebuie să fie construit organul internațional pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. 3) Problema relațiilor dintre acest organ internațional și Organizația Națiunilor Unite. 4) Problema legăturii dintre folosirea pașnică a energiei atomice și interzicerea folosirii ei în scopuri de război. 5) Rolul și importanța organului (agenției) internațional în ceea ce privește contribuția la dezvoltarea economică a țărilor slab industrializate și care au nevoie de surse de producție a energiei electrice. Subliniind că edesă în cursul discuțiilor unii delegați și-au permis să caracterizeze în mod arbitrar și nejust poziția Uniunii Sovietice față de aceste probleme, A. I. Vișinski a arătat că poziția U.R.S.S. este ci se poate de limpede.

Colaborarea internațională în folosirea energiei atomice pentru scopuri pașnice și organul sau agenția corespunzătoare, a spus reprezentantul Uniunii Sovietice, trebuie să fie create printr-un acord internațional care să se bazeze pe principiile dictate de Carta O.N.U., principi care să garanteze că nici o țară sau grup de țări

nu trebuie să fie puse prin acest acord într-o situație privilegiată, datorită căreia această țară sau acest grup de țări să-și poată impune voința altor state.

Acesta este un principiu important, a cărui respectare constituie condiția unei colaborări internaționale bine organizate.

Încercarea ca, în ceea ce privește relațiile cu O.N.U., acest organ internațional să fie asimilat instituțiilor specializate, a spus în continuare A. I. Vișinski, este în contradicție cu principiile importante expuse în nota memorială din 22 septembrie a U.R.S.S., precum și cu declarația guvernului S.U.A. cu privire la faptul că el este astăzi în discuție aceste principii în cursul unor tratative dintre S.U.A. și U.R.S.S.

A. I. Vișinski a subliniat nemulțumirea afirmărilor făcute de unii delegați care, pronunțîndu-se împotriva legăturii dintre organul internațional și Consiliul de Securitate, au invocat pretinsa abuzare de așumitate, „drept de veto” în această organizație. Asemennea afirmații, a spus Vișinski, urmăresc un scop special — discreditarea principiului unanimității care, după cum se știe, constituie unul din principiile fundamentale ale Organizației Națiunilor Unite. Reprezentanții Uniunii Sovietice a subliniat de asemenea necesitatea legăturii dintre măsurile pentru interzicerea armei atomice și măsurile pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. El a arătat că cel mai mare progres în folosirea energiei atomice în scopuri pașnice se va putea obține numai atunci cînd vor fi suprimate toate posibilitățile pentru producția armei atomice, cînd această armă va fi declarată în afara legii, iar energia atomică nu va fi folosită decît într-o singură direcție — satisfacerea nevoilor pașnice ale omeniilor.

În încheierea cuvîntării sale, Vișinski s-a referit la problema folosirii energiei atomice pentru înlesnirea progresului economic al țărilor slab industrializate. El a subliniat că declarațiile unor delegați în această problemă nu lasă nici o îndoială în ce privește importanța cu adevărat mare a realizării unor planuri vaste de dezvoltare și folosire a energiei atomice pentru avîntul economiei naționale a acestor țări.

În următoarea sesiună, Comitetul Politic va trece la discutarea în fond a proiectului de rezoluție.

Răspunsul guvernului R. P. Bulgaria la nota guvernului sovietic

SOFA 17 (Agerpres). — A.T.B.

La 17 noiembrie, ziarele bulgare au publicat nota guvernului Republicii Populare Bulgaria remisă ambasadei sovietice la Sofia, ca răspuns la nota guvernului Uniunii Sovietice din 13 noiembrie 1954. În nota de răspuns a guvernului Republicii Populare Bulgaria se spune:

Hotărîrile conferințelor celor două state de la Londra și Paris, cu privire la înarmarea Germaniei occidentale și la atragerea ei în gruparea militară în curs de formare în Europa occidentală și în blocul agresiv al Atlanticului, constituie o serioasă primejdie pentru pace în Europa. Înfațuirea acestor hotărîri va face cu neputință unificarea Germaniei pe o bază pașnică și democratică, iar opunerea unor popoare europene celorlalte va agrava încordarea în relațiile internaționale și va face să crească primejdia unui nou război în Europa.

Acordurile de la Londra și Paris stîr-

nesc o serioasă neliniște în rîndurile poporului bulgar, care este profund convins că formarea unui stat german unit, democratic și iubitor de pace și crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa constituie principala condiție pentru menținerea și întărirea păcii în Europa și în întreaga lume.

Pornind de la interesele vitale ale poporului bulgar, guvernul Republicii Populare Bulgaria se pronunță categoric împotriva hotărîrilor de la Londra și Paris. Credincios politici sale consecvente de pace, guvernul Republicii Populare Bulgaria acceptă propunerea făcută de guvernul U.R.S.S. în nota sa din 13 noiembrie a.c. de se convoacă la 29 noiembrie 1954 la Moscova sau Paris o conferință a tuturor statelor europene care doresc să participe la ea, precum și a S.U.A., în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, și declară că va participa la această conferință.

Raportul prezentat de Walter Ulbricht la plenara C. C. al P. S. U. G.

BERLIN 17 (Agerpres). A.D.N. transmite:

La 12 noiembrie, în cadrul celei de a 21-a plenary C.C. al P.S.U.G., care a avut loc la Berlin, Walter Ulbricht, prim secretar al C.C. al P.S.U.G., a prezentat un raport intitulat „Îndeplinirea hotărîrilor celui de al 4-lea Congres al P.S.U.G. și sarcinile care se impun după alegerile populare”.

Vorbind despre alegerile populare care au avut loc recent în Republica Democrată Germană, W. Ulbricht a subliniat că aceste alegeri au constituit un nou pas pe calea întîririi puterii muncitorești-fărănești în Republica Democrată Germană. Raportorul a arătat că Republica Democrată Germană a devenit un bastion și mai de nădejde în lupta pentru menținerea păcii în Europa.

Vorbind despre sarcinile care stau în fața poporului german, W. Ulbricht a subliniat că în prezent principala sarcină este colaborarea și lupta comună a întregii clase muncitoare, unirea tuturor forțelor iubitoare de pace din Germania împotriva reinvierii militarismului german, împotriva traducerii în viață a acordurilor de la Paris. Chemăm toate forțele iubitoare de pace din Germania occidentală, a spus W. Ulbricht, să desfășoare o largă mișcare de protest împotriva acordurilor militare de la Paris, împotriva transformării Germaniei occidentale într-un protectorat al S.U.A.

În Germania occidentală se pune întrebarea: Cum urmează să fie organizate alegerile democratice libere pe întregă Germania? Noi considerăm că este pe deplin posibilă realizarea unei întîineri între cele două părți ale Germaniei cu privire la condițiile în care urmează să se țină alegerile democratice libere. Se pune întrebarea: Alegerile pe întregă Germania urmează oare să se desfășoare la fel cum s-au desfășurat alegerile populare în Republica Democrată Germană sau așa ca, de pildă, alegerile în landul Schleswig-Holstein? În această privință vreau să spun următoarele: Problema organizării alegerilor pe întregă Germania trebuie să fie pusă de acord între reprezentanții celor două părți ale Germaniei. Nici sistemul alegerilor din Germania occidentală, nici sistemul alegerilor din Republica Democrată Germană nu vor fi aplicate alegerilor pe întregă Germania. Sistemul acestor alegeri trebuie să fie stabilit printr-o înțelegere a celor două părți. Chiar din această reieșe că nici una din părți nu-și va putea impune voința sa celeilalte părți.

W. Ulbricht a subliniat că Republica Democrată Germană a declarat în repetate rînduri că la coordonarea problemei privind condițiile organizării alegerilor pe întregă Germania trebuie să fie luat în considerare sistemul electoral care a existat în republica de la Weimar.

Vorbind despre poziția guvernului de la Bonn în această problemă, W. Ulbricht a spus: Adesea se teme de înerea unor alegeri libere pe întregă Germania. Alți reprezentanți burghezi din Germania occidentală declară că oamenii muncii din Republica Democrată Germană au cîștinut succese atât de mari încît vor influența de asemenea populația Germaniei occidentale. De aci ei trag concluzia stranică că în timpul alegerilor pe întregă Germania claritatea scopurilor urmărite de militariștii vest-germani.

Walter Ulbricht a subliniat în continuare în raportul său importanța propunerilor sovietice în problema germană. Oprindu-se asupra problemei privitoare la crearea unui sistem de securitate colectivă, Walter Ulbricht a spus:

Propaganda de la Bonn susține că reinvierea militarismului german este necesară „pentru apărarea Germaniei”. În realitate însă, reprezentanții guvernului de la Bonn au dat la iveală planurile lor revanșard și, la fel ca și Hitler, au proclamat lozincă „noi ordini în Europa”.

În ce privește securitatea Germaniei, cea mai bună apărare pentru ea constă în crearea unei asemenea orîndiri democratice în întreaga Germania, care să formeze bazele pentru relații prietenești cu toate statele europene, precum și cu statele neutre pentru o orînduire care să asigure participarea Germaniei, iar pînă la reunificarea Germaniei, participarea celor două părți ale ei la tratatul de securitate colectivă a tuturor statelor europene.

Nici vom sprijini toate eforturile îndreptate spre crearea unui bloc al clasei muncitoare și al tuturor forțelor iubitoare de pace împotriva militarismului de la Bonn. Dimpnăuntru comun al tuturor germanilor iubitori de pace îl constituie militariștii vest-germani și ocupanții americani, englezii și francezii, care vor să împingă Germania pe calea războiului și să supună poporul german primejdiei de a pieri într-un război atomic.

Partea a doua a raportului prezentat de Walter Ulbricht la cea de a 21-a plenary C.C. al P.S.U.G. este consacrată problemelor privind economia Republicii Democrată Germană.

Disensiuni în cercurile parlamentare franceze

PARIS 18 (Agerpres). — TASS transmite:

Pregătirile în vederea ratificării acordurilor de la Londra și Paris provoacă o luptă ascuțită în diferite cercuri parlamentare. Mai cu seamă Comisia pentru afaceri externe a Adunării Naționale a avut de înfruntat mari dificultăți la alegerea raportorului în problema acestor acorduri.

După cum s-a mai anunțat, socialistul Jules Moch, care a fost ales inițial ca raportor, n-a acceptat să ia asupra sa această atribuție și a fost înlocuit cu generalul Billotte. Mai mult, comisia l-a numit pe René Meyer ca raportor în problema admiterii Germaniei occidentale în Uniunea nord-atlantică. Or, Meyer a refuzat și el să-și asume acest rol. Luînd cuvîntul la 17 noiembrie în sesiună comisiunii, Meyer și-a motivat refuzul prin faptul că hotărîrea privind includerea Germaniei occidentale în Uniunea Atlantică nu poate fi separată de problema generală a acordurilor de la Londra și Paris.

În afară de aceasta, el a subliniat că parlamentul francez s-a pronunțat cu o majoritate considerabilă de voturi împotriva includerii Germaniei în Uniunea nord-atlantică.

În ultima instanță, comisia a încredințat această sarcină tot generalului Billotte. Billotte a propus ca raportul în problema modificărilor la acordurile de la Bonn să fie prezentat de Gabory, membru al acestei comisii. Gabory a refuzat însă această propunere.

La 17 noiembrie, Comisia pentru apărarea națională a refuzat să examineze bugetul militar pe anul 1955 pînă cînd nu vor fi cunoscute „consecințele acordurilor de la Paris”.

În numele grupului bevanist al deputaților laburiști a vorbit Crossman, care a luat atitudine împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris.

Dezbaterile din Camera Comunelor asupra planurilor de înarmare a Germaniei occidentale

LONDRA 18 (Agerpres). — În cadrul dezbaterilor, care au loc actualmente în Camera Comunelor, în legătură cu ratificarea acordurilor de la Londra și Paris, a luat cuvîntul ministrul de Externe Eden, care a respins din nou propunerea guvernului sovietic de a se convoacă la 29 noiembrie o conferință pe întregă Europa în problema securității colective.

În cadrul aleeșei dezbateri a luat cuvîntul deputatul laburist Morrison, care a anunțat că grupul parlamentar laburist este pentru ratificarea acordurilor de la Londra și Paris.

Referindu-se la unele aspecte decurgînd din acordurile de la Londra și Paris, Julian Amery, deputat conservator, „și-a exprimat regretul că în domeniul economic Anglia și alte puteri sînt prea strîns legate de S.U.A.”.

În numele grupului bevanist al deputaților laburiști a vorbit Crossman, care a luat atitudine împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris.

Fără a aduce vreun argument serios pentru a fundamenta poziția S.U.A., Dulles s-a lîmțat să declare că „din punct de vedere practic este imposibil o intrunire la Moscova sau Paris în rîstimp de două săptămîni”.

În problema securității generale europene. Fără a aduce vreun argument serios pentru a fundamenta poziția S.U.A., Dulles s-a lîmțat să declare că „din punct de vedere practic este imposibil o intrunire la Moscova sau Paris în rîstimp de două săptămîni”.

În numele grupului bevanist al deputaților laburiști a vorbit Crossman, care a luat atitudine împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris.

Referindu-se la unele aspecte decurgînd din acordurile de la Londra și Paris, Julian Amery, deputat conservator, „și-a exprimat regretul că în domeniul economic Anglia și alte puteri sînt prea strîns legate de S.U.A.”.

În numele grupului bevanist al deputaților laburiști a vorbit Crossman, care a luat atitudine împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris.

Referindu-se la unele aspecte decurgînd din acordurile de la Londra și Paris, Julian Amery, deputat conservator, „și-a exprimat regretul că în domeniul economic Anglia și alte puteri sînt prea strîns legate de S.U.A.”.

În numele grupului bevanist al deputaților laburiști a vorbit Crossman, care a luat atitudine împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris.

Referindu-se la unele aspecte decurgînd din acordurile de la Londra și Paris, Julian Amery, deputat conservator, „și-a exprimat regretul că în domeniul economic Anglia și alte puteri sînt prea strîns legate de S.U.A.”.

În numele grupului bevanist al deputaților laburiști a vorbit Crossman, care a luat atitudine împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris.

Referindu-se la unele aspecte decurgînd din acordurile de la Londra și Paris, Julian Amery, deputat conservator, „și-a exprimat regretul că în domeniul economic Anglia și alte puteri sînt prea strîns legate de S.U.A.”.

În numele grupului bevanist al deputaților laburiști a vorbit Crossman, care a luat atitudine împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris.

Referindu-se la unele aspecte decurgînd din acordurile de la Londra și Paris, Julian Amery, deputat conservator, „și-a exprimat regretul că în domeniul economic Anglia și alte puteri sînt prea strîns legate de S.U.A.”.

În numele grupului bevanist al deputaților laburiști a vorbit Crossman, care a luat atitudine împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris.

Referindu-se la unele aspecte decurgînd din acordurile de la Londra și Paris, Julian Amery, deputat conservator, „și-a exprimat regretul că în domeniul economic Anglia și alte puteri sînt prea strîns legate de S.U.A.”.

În numele grupului bevanist al deputaților laburiști a vorbit Crossman, care a luat atitudine împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris.

Referindu-se la unele aspecte decurgînd din acordurile de la Londra și Paris, Julian Amery, deputat conservator, „și-a exprimat regretul că în domeniul economic Anglia și alte puteri sînt prea strîns legate de S.U.A.”.

În numele grupului bevanist al deputaților laburiști a vorbit Crossman, care a luat atitudine împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris.

Referindu-se la unele aspecte decurgînd din acordurile de la Londra și Paris, Julian Amery, deputat conservator, „și-a exprimat regretul că în domeniul economic Anglia și alte puteri sînt prea strîns legate de S.U.A.”.

În numele grupului bevanist al deputaților laburiști a vorbit Crossman, care a luat atitudine împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris.

Referindu-se la unele aspecte decurgînd din acordurile de la Londra și Paris, Julian Amery, deputat conservator, „și-a exprimat regretul că în domeniul economic Anglia și alte puteri sînt prea strîns legate de S.U.A.”.

În numele grupului bevanist al deputaților laburiști a vorbit Crossman, care a luat atitudine împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris.

Referindu-se la unele aspecte decurgînd din acordurile de la Londra și Paris, Julian Amery, deputat conservator, „și-a exprimat regretul că în domeniul economic Anglia și alte puteri sînt prea strîns legate de S.U.A.”.

În numele grupului bevanist al deputaților laburiști a vorbit Crossman, care a luat atitudine împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris.

Referindu-se la unele aspecte decurgînd din acordurile de la Londra și Paris, Julian Amery, deputat conservator, „și-a exprimat regretul că în domeniul economic Anglia și alte puteri sînt prea strîns legate de S.U.A.”.

În numele grupului bevanist al deputaților laburiști a vorbit Crossman, care a luat atitudine împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris.

Referindu-se la unele aspecte decurgînd din acordurile de la Londra și Paris, Julian Amery, deputat conservator, „și-a exprimat regretul că în domeniul economic Anglia și alte puteri sînt prea strîns legate de S.U.A.”.

În numele grupului bevanist al deputaților laburiști a vorbit Crossman, care a luat atitudine împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris.

Referindu-se la unele aspecte decurgînd din acordurile de la Londra și Paris, Julian Amery, deputat conservator, „și-a exprimat regretul că în domeniul economic Anglia și alte puteri sînt prea strîns legate de S.U.A.”.

În numele grupului bevanist al deputaților laburiști a vorbit Crossman, care a luat atitudine împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris.

Referindu-se la unele aspecte decurgînd din acordurile de la Londra și Paris, Julian Amery, deputat conservator, „și-a exprimat regretul că în domeniul economic Anglia și alte puteri sînt prea strîns legate de S.U.A.”.

În numele grupului bevanist al deputaților laburiști a vorbit Crossman, care a luat atitudine împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris.

Referindu-se la unele aspecte decurgînd din acordurile de la Londra și Paris, Julian Amery, deputat conservator, „și-a exprimat regretul că în domeniul economic Anglia și alte puteri sînt prea strîns legate de S.U.A.”.

În numele grupului bevanist al deputaților laburiști a vorbit Crossman, care a luat atitudine împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris.

Referindu-se la unele aspecte decurgînd din acordurile de la Londra și Paris, Julian Amery, deputat conservator, „și-a exprimat regretul că în domeniul economic Anglia și alte puteri sînt prea strîns legate de S.U.A.”.

În numele grupului bevanist al deputaților laburiști a vorbit Crossman, care a luat atitudine împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris.

Referindu-se la unele aspecte decurgînd din acordurile de la Londra și Paris, Julian Amery, deputat conservator, „și-a exprimat regretul că în domeniul economic Anglia și alte puteri sînt prea strîns legate de S.U.A.”.

În numele grupului bevanist al deputaților laburiști a vorbit Crossman, care a luat atitudine împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris.

Să înceteze sălbatica teroare din Iran!

Glasul oamenilor cîștiți din lumea întreagă se ridică în aceste zile în apărarea victimelor reprezentînd singurea dezlănțuire în Iran. Spre Teheran se îndreaptă mii de telegrame prin care oameni de diferite convingeri politice din numeroase țări cer încetarea vărsării de sînge.

Dar valul de teroare dezlănțuit în Iran nu scade, ci se intensifică. Printr-o procedură sumară și rapidă sînt trimiși la moarte zeci și sute de patrioți, ofițeri și civili, care au singura „vină” că s-au ridicat împotriva vânzării intereselor Iranului, că s-au pronunțat în apărarea independenței poporului iranian, pentru pace. Numeroase tribunale militare funcționează la Teheran, Abadan, Zeyah. Curtea de apel din Teheran nu face decît să confirme în serie sentințele de condamnare la moarte pronunțate de tribunalele militare sau sîmbete sentințe de condamnare la închisoare, în sentințe de condamnare la moarte. Și, în zori de zi, la lumina reflectoarelor, cad străpnuși de gloanțe zeci de patrioți. Printre alții, a fost ucis Fatemi, fost ministru de Externe în guvernul Mossadik, unul din oamenii politici care au luptat și au realizat naționalizarea petrolului iranian.

Alta zeci de sentințe de condamnare la moarte urmează să fie executate.

Nu este deloc întîmplător faptul că în Iran teroarea s-a dezlănțuit cu puțin înainte de începerea dezbaterilor din parlamentul iranian în legătură cu ratificarea înrobitorului acord încheiat de guvernul iranian cu Consorțiul internațional dominat de trusturile americane, pentru exploatarea nemiloasă a petrolului iranian. Cine stă în spatele represiviilor din Iran și în interesul cui au fost ele dezlănțuite reieșe clar și din faptul că, la patru ore după uciderea primului grup de ofițeri,

dictatorul Zahedi a primit confirmarea oficială a unui nou „ajutor” american, în valoare de 99 milioane dolari. Acesta este prețul pe care Zahedi îl încașează pentru singele patrioților iranieni asasinati. Tot atunci a fost anunțată și vizita pe care o va face în Iran secretarul Departamentului de stat al S.U.A., J.F. Dulles, în legătură cu încheierea unor pacte militare. Este în același timp semnificativ că vicepreședintele S.U.A., Nixon, l-a felicitat pe Zahedi pentru valul de teroare pe care l-a dezlănțuit împotriva patrioților iranieni.

Încercînd să înăbușe lupta poporului iranian pentru independență și pentru apărarea principalelor sale bogății — petrolul

— și să atragă Iranul în blocurile militare agresive din sub egida Washingtonului, cercurile agresive din S.U.A. și Anglia au dat ordin lui Zahedi să înăbușe voința poporului iranian, care nu poate asista pasiv la trădarea intereselor sale vitale. În Iran patrio